

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Metaphysica - Cod. Ettenheim-Münster 335

Dorsche, Johann Georg

[S.l.], 1742

Partis prima - De principiis metaphysicae

[urn:nbn:de:bsz:31-131751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131751)

incausale... per consequens e' eas e' non eas.
quia e' ipsum effectus, non e' q' a se
... omnium eff'icentis. Et Leibniz
... habere sola principia cognoscendi
... alia in complexa
... figura a posteriore angula
... rationis a priori
... causas virtuales appellat q' si
... alteritas d' effectivae qua
... ab infinitate potuerit et demum
... ad impossibile ad q' ad p'ncipi
... tradidit. Hoc cum fundamentum
... univ'ersum, non dicam metaphysica
... opa sunt p'ncipi, huj' illastra
... parum morari.
... v. principium hoc e' Impossibile
... eadem simul et et n' e', hoc principioz
... e' principium omnium p'ncipi
... omnium. I' e'ca ora, alia alter
... in hoc latere abeunt et resolvunt
... simile quodammodo iudicio cauere
... rensis. Exempla huj' resolutionis
... plurima in sequentibus p'ncipi habituri
... hoc huj' m'ni huj' est illastra huj'
... illitatu convincit t'raussubstantia
... ista, illa sc. articuly fidei pepaly

incausale... e' ut formatur ut virtute
... formalis e' quod vult influere in effectum
... in actu influere vult in passivum h' casu illa
... virtute e' ipse casu vult a priori vult ut si
... illa res vult principium t'ra p'ncipi casu
... sufficienti in suo ordine, illos casu esset
... illud casu. Si calor e' formalis t'ra p'ncipi
... casu in se vult omnia in se virtute e'
... principium. Virtualis casu e' a priori
... alteritatu, quod alteritatu ab m'ni t'ra
... qua litatu casu, q' si alteritatu casu
... laborat, huj' t'ra m'ni t'ra. Si
... materialitatu + p' casu alteritatu casu
... materialitatu, t'ra casu t'ra ratio bonitatu
... q' si bonitatu casu habitatu, q' p'ncipi
... t'ra t'ra t'ra.

Principia vult sunt ut in fieri
... sine q' vult t'ra p'ncipi ut in facto vult. q'
... procedat in composito, illud ut p'ncipi
... vult, hoc ut vult p'ncipi forma.

Principia sunt ut non casu et p'ncipi
... ad vult d' vult. Et casu t'ra p'ncipi
... p'ncipi ut aff'ic' t'ra p'ncipi, m'ni t'ra
... ut Mat. d' forma.

Metaphysica n' p'ncipi vult p'ncipi
... cognoscendi casu utq' formalia
... p'ncipi vult p'ncipi cognoscendi
... virtualia.

distinctione aliq' p'ncipi non e'.
... hoc principium est m'ni t'ra ad vult m'ni t'ra
... solum p'ncipi vult d' cont' m'ni t'ra.

demonstratio ostendit q' q' d' m'ni t'ra p'ncipi
... solo per casu aliq' p'ncipi priora p'ncipi
... p'ncipi vult vult. q' q' d' m'ni t'ra p'ncipi
... t'ra p'ncipi vult, ut p'ncipi solo p'ncipi
... casu t'ra p'ncipi p'ncipi.

demonstratio e' m'ni t'ra p'ncipi, q' aff'ic' m'ni t'ra
... q' ipse et alia p'ncipi demonstratio t'ra p'ncipi
... a priori p'ncipi casu aliq' p'ncipi vult p'ncipi
... hoc p'ncipi m'ni t'ra p'ncipi p'ncipi
... casu p'ncipi p'ncipi ad casu p'ncipi.

Obj: 0 quantitas & accidentis.
substantia & quantitas

Res dicitur inter quantitates figuratas, dicitur
minutim seu designatam & non figuratam
indeterminatam s. ut sit considerata. Illud
& accidentis: sic non.

Et resp. ad subst. i. z. p. 1. q. 1. h. 1. s.
subst. n. & quantitas, sed - l. 1. q. 1. h. 1. s.
q. 1. h. 1. s.

infra demonstrabimus, solidissime quantitates

intellem n. differre a substantia realiter
quia uno & e. abstracta sic concluditur

omni quantitas & substantia - quantitates
subjecta speciebus panis - d. vim est quia
tas & illa quantitas est substantia.

Substantia panis, d. vim n. e. ni e. substantia.

Subst: panis, d. vim e. ni e. substantia, q. a. quantitas
per vos meste. & quantitas q. e. ni e. substantia.
n. e. ni e. substantia.

Conclusio e. contradictoria ideoq. falsa.

Falsa ut erit si maior vel minor e. non
minor, q. a. ni; Syllog: sufficienter e. demon-

strata, falsa igitur erit maior

deinde notissim, ut dicitur, s. negatiu
possit, adeoq. clarum sit preclaritate fil
cata obsecrum, s. ba sunt Hortadi disp:

3. sect. 3 par 5. alia qdem principia regu
possit, cum adhuc dubium sapo sit an s.
principia: q. hoc ipso n. sa dubitare regu

Sit. Videtur illud Heraclei negare et
respondit ei e. ab Arist. l. 1. y. met: 1 c. 3.

Scoly, cum q. hoc negat, jubet sustineat
tandem, donec affirmet, n. posse fieri,
ut idem simul cadat & n. cadat: confor
aliam illud rati rationem Arist. in
s. i. art. 6 s. 20.

Suborietur cum in sa argto versum aliq. ledit

dicimus dicitur s. b. X. cogitatio s. usutly deservit
Nunc possunt illa ydiorua opori negari,
interim tas sicuty uodi curruat mit,
dissimulati non poss.

milli mihi notiss
hic ad res q. h. possit
- y. Corbry.

ipsum nihil est aliqd obiecto sua potentia & sic dicitur quodlibet simul & dicitur opposita: iam v. si nihil est aliqd, tunc non ens erit ens & q. absurda
 Obi: si quid aliqd latius est, quod non est adxuatim
 nit: subp. illud ita debet, sicut in eo possit
 aliquid generaliter: aut potest: non erit quere
 usum suum. cum & membra affertur, tunc
 sit, relinquitur quod nihil sit latius
 De q. in omni latius sit et generaliter. Aliqd
 muti latius. dissimulandi tm, nam v. non datur unq. v. q.
 conceptus obiectivus. Nota hic quod datur
 conceptus in abstractibilis, ut rati. qdam v. dicitur:
 non, id est deo non potest abstractore.
 Si dicitur latius qd est q. d. pater. pater n. & d. q.
 in q. d. n. pater dicitur q. est in d. q. d. q.
 so dicitur quod ad patrem: multa qd est aliqd
 qd dicitur, sed ab eo non abstractibile. Ita n. pater
 q. in numero plurali non potest q. d. offerri.
 in dicitur potentia: pater & d. filii & d. q.
 s. dicitur q. d. q. d. in hoc q. d. tres sunt d. q.
 sicut valet hic & d. q. illi & d. q. q. d. d. q.
 & tres sunt d. q. q.

tionis est aliqd, ipsum nihil sapere est obiectum
 nostra cognitionis, quomodo n. tu loquereris
 nihil, de quo prius non cogitaveris
 ipsum nihil est aliqd
 dicitur: aliqd aut est & aut non ens. si est q.
 de ente. si est ens q. non ens sed distinctio.
 est cum d. ente prout dicitur: non ens cum d. n. ens
 Non est dicitur datur unq. conceptus obiectivus:
 est dicitur: enim hoc n. sit abstractibile ab
 et non ens. sicut ens abstracti q. d. substantia
 & dicitur: Aliqua sunt ab eam dicitur
 distinctio de dicitur est qua aliqd dicitur
 quod in aliqd qd est aliquam quod dicitur
 Prior dicitur et synonymon dicitur: post
 entis. Atq. v. quod significatio est aliqd
 quod ea audita illis conceptus ab intellectu
 sed audita voce aliqd non conceptus a mente
 dicitur.

Inveni categoriam, quod si aliqd significat nulla est, id n. vox aliqua significat
 in proprie. Synecdochica, quod si nihil significat
 cat, sed addit illi, quod addit, est in aliquo signi
 firandi modo. Alii dicitur q. ex utroq. stat.
 aut. Logic. dicitur:
 In oi. entis & sunt consideranda & essentia sunt
 autis d. q. n. q. d. in respectu ad existentiam d. q.
 latius in suis tuis, extra q. non est dicitur
 & EXISTENTIA d. q. d. q. iam dicitur extra
 suas dicitur. & SUBSISTENTIA d. q. d. q. d. q.
 subsistentia sunt aliq. substantia. NB
 Omnis substantia est existentia & essentia d. q.
 existentia & essentia, sed n. q. oi. essentia & q.
 tra & existentia substantia, hinc dicitur natura,
 quavis sit essentia et existentia, in n. subsistit q.
 n. omni substantia sua divina substantia.

dicitur. distinguitur inter voces dicitur
 orem & significacionem lapis q. d. dicitur
 pedem, sed hoc non significat. Confer dicitur
 pla alia relata a Corneio p. 97. Post
 sion: n. est perpetua, sicut dicitur s. terminat
 pura categorialis q. d. Terentia
 Aliqd monstrat dicitur.

Tere igitur Syn: entis est esse possibile
 Segs Thomon: quo dicitur variis entis dicitur
 atas distinctiones, ut sunt Ens reale
 Ens rationis, utriusq. differentia explicat dicitur

Filius Dei est unus et non duo, quia est una persona. Obi:

Quod ex multis personis non potest esse unum, sed ex multis personis potest esse unum, si sunt in se invicem compositae.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

Et si quis dicitur unum, quod est unum, non potest esse unum, sed est unum, quod est unum, et est unum, quod est unum.

omnem se habet & accidentis, in se habet & quodammodo

Omnia non accidentia concreta sunt entia

accidentis. et in unione accidentis & accidentis

ut album est dulce, sic philosophus est Socrates

quia philosophus se quatenus est philosophus non est Socrates

adeoque omnis philosophus est Socrates, et in unione

substantialium absque omni & oblatione discretione

sacculus tritice ex multis granis. et ex

unione substantialium, certo aliquo ordine &

oblatione conjunctionum, ut exercitum, con-

tinuum philosophia Tetra, per se habet

debeturque distinctionibus, in se habet

describere est ens id est, quod sit esse

am. sed hac definitio est talis, quod sit esse

notioribus non precedit, id quod patet ex

arguto deducendo ad incommodum.

ens per se, quod sit esse, atque ipsa essentia

est ens, (non a. e. non ens) et ipse essentia

essentiam.

et aliorum est, quod definitur ens, quod patet

in rerum natura, citra mentis operationem

& cogitationem.

Non obstat ipsa cogitatio, et est talis, ut

reflexa

cogitatio non est directa, sed est reflexa, quod patet ex

cogitatio reflexa, quod patet ex cogitatione supra primam & directam

cogitationem. Patet per se, quod patet

Cogitatio a. Eius reale est, potest in se a se ad se in
quodam: actiois, in q. est si est ens reale.
Non tunc, in se, est, cogitatio a. & aliquid
+ g. conceptus, verba.

cogitatio est esse in cogitatione cogitatio. Sed ad
se posse in aliud se in potentia, hoc excludit
existendi, quia est in potentia, hoc ipso se est ad
extremum, ut excludit esse in potentia, hoc ipso se est ad
agratia contra aliquid quasi dicitur. Eius hoc est in
se repugnat existere in se in natura.
Sola diuina actio non potest dici licet, sed in se
vol. Non a. Solus in potentia

Entia realia sunt in se, extra corpus, hoc est
extra corpus, si quidem, si quidem, si quidem, si quidem
in se realia sunt, et ipsa cogitatio, in se extra
se, si quidem, si quidem, si quidem, si quidem
extra corpus, quia non est in se, in se, in se, in se
extra corpus, quia subiectum in corpore.

in se in optima est virtuti Mendosa
clarissima simul, non possunt videri desinunt, quod
est, quod non repugnat existere. sive

Tribus. Entia realia sunt in se, in se, in se, in se
non solum in se, sed in se, in se, in se, in se
Existencia est in se, in se, in se, in se, in se, in se
Existencia est in se, in se, in se, in se, in se, in se
Existencia est in se, in se, in se, in se, in se, in se

est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

Substantia in se, potest in se, in se, in se, in se
in se, in se, in se, in se, in se, in se
in se, in se, in se, in se, in se, in se
in se, in se, in se, in se, in se, in se
in se, in se, in se, in se, in se, in se

est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

Omne ens positivum est ens reale, sed non
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

Entia sunt, in se, in se, in se, in se, in se, in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se
est, quod non est predicata se in se in se

3. Objectivè consequenter f. clarior, objectivè tm
quod omnino quod nihil est, intermi tm occupat
a mente q. esset, sed objectivè tm, q. n. sim
liter, et alia objecta cognita absq. mentali opati
one et extrinsecum: exempla sunt dia. extra
rationis. Dicitur u. ratio nulla ee accidentia quododo
in quod nihil est conceptus objectivè appellari pot. q. si
privatio q. tm materialis in principio h. sp. unum
locu corpori diu consuetud. ad accidentia respicitur
intelligend non illud q. tm accidentis intrinsecis, n.
tm accidentis deponuntur. q. q. tm accidentis intrinsecis, n.
tm accidentis deponuntur. q. q. tm accidentis intrinsecis, n.

Figura dicitur, cum hie res idua no usq
tm, sed n. raudum rati.

Univoca sunt, q. idem nomen, s. raudum dicitur
tm, ut hie et hie sunt
tm, q. idem nomen, sed, id
tm, q. idem nomen, sed, id

Quod ad predicatum, cum univoca vel univoca vel
equivoca vel analogia, q. tm quia univoca ens sit tm
q. tm quia univoca ens sit tm
tm, q. tm quia univoca ens sit tm

Notandum quodam terminos de comparatione
tm, q. tm quia univoca ens sit tm
tm, q. tm quia univoca ens sit tm
tm, q. tm quia univoca ens sit tm

Probet hoc conclusio: quia si ens n. p. se ubi
quod, abstractum a suis speciebus, sed si nitra
tm, q. tm quia univoca ens sit tm
tm, q. tm quia univoca ens sit tm

Quia n. q. tm quia univoca ens sit tm
tm, q. tm quia univoca ens sit tm
tm, q. tm quia univoca ens sit tm

Omne totum est unum
Ens divisum e totum
Et ens divisum e unum
i prius jam seqt q. dicitur.
Omne id, quod e substantia & accidens e J n e.
Ens ple est suble: & accidens. E.
Quallim nite est, ens e J n e.

Major probet. Quod e suble. p se & p se n. substens
id e et non e.
Substantia & accidens e p se substens & a sub
sistens. E. et non est.

Major probet. Quod e suble. p se & p se n. substens
id e et non e.
Substantia & accidens e p se substens & a sub
sistens. E. et non est.

Sed illustrare et nostra conclusio per similitudinem.

sicut totus exercitus in quocumque minuto in oculis
fle recipit, et quod in ea unitate: ita totum illud
q. d. nos in intellectu apparere potest sub una quodam
idea, cui et per consequens respondet una
conceptus objectivus.

Spes a vocat simul quod una quodam
sunt altera, ut hoc videtur per se sine picto: q. d. nos in intellectu apparere potest sub una quodam
Spes analogae simul quod una non possit
in similitudine, ut creatora non est, nisi
sit creator:

Spes univoca simul et per se sine
se in similitudine: si in oculis quodam modo et spes
creatur inferioribus et quod et hoc
et huiusmodi, huiusmodi conceptus univoca.

Entis conceptus est univoca unitate a quo quod
sunt conveniunt naturaliter ratio, alioquin non
possemus dicere, substantiam accidentis, creatoris
creatura et nobiliorem, cum comparatur deus in
in una spe, et fieri non possit, ut deus comparatur
cum non est. Non est univoca univoca, quod
spe conveniunt a quo participant natura

Obi: q. analogos univoca, id est univoca
in similitudine. et sic conceptus univoca
non est univoca. et univoca non est univoca.
De analogia alia et proportionibus
et quod maior quodam modo: alia et analogo
quia attributionis, et quod quodam modo
minorum, nego maiorem

CAPUT III.

DE NITILIO ET NON ENTE.

in eadem sunt scientia contrariorum non in se
saberda fuerit NITILIO et NON ENTE
sideratio, sicut a differat deus et aliquid: ita
NON ENS et NITILIO: omne et NITILIO
ENS est, sed non omne non ens nihil. Nam
brat, peccati et aliquid non est tota facta non habet idem
dices. et hoc ens est aliquid, et non ipsa de non ens nihil dicitur
De usque sequentiam. sicut non non habet. et hoc ens est
et non non ens non accidit: sed non non animal et non ens
arguitur a prioribus huiusmodi formulam huiusmodi
aut per propositionem ita vult inferri: et hoc ens est aliquid
et hoc non aliquid? NITILIO est non ens.

in contradictionem ponit duo simul, quod
ratio est vera, et ipsa tractavit per
sicut aliam quodam modo potest fieri, tractant
et huiusmodi et univoca, quia ita quod
autem, sicut non debet.

Obi:
Quod univoca et per se.
Pecati et univoca. et hoc ens.
De ad univocam distinguendo inter
et univoca univocam acceptam, et
relativam, et priori quodam modo minor
sunt non univoca et accidentis et univoca
non quod sit univoca univoca, sed quod
non sit facta.

quod non est, ut non idem
 quod non est, ut non idem
 se aliqd. Distinctio hae est Forsec & illustrat
 p. d. proprie a. nihil dr, quod non est
 oppositum, onac vram id q n est aliqd
 non est objectum nra cognitionis, mo
 non est nihil, qm acta cognoscit aliqd deo
 non est nihil, qm acta cognoscit aliqd deo

Non Est qd d' quodplex sil, ex opposito
 manifestum est. Id mirum onac non
 appellat, quod repugnat ee, sive quod
 videtur NON ENS in Negationem, pri
 Negationem & Est rationis. ~~Ad hanc~~
 e. e. in Subjecto
 inabili contraria forma. e. e.
 quod non equum, n eq contraria forma
 non equum, n eq contraria forma
 non equum, n eq contraria forma

NON EST
 modo & virtualiter, forma terminorum explicat
 ex Francisco Mercurio L. i. et q. 4. corrupt.
 non est: in quibus, qn: abs te sunt, n in qui id quod
 es, si sunt L. 2. cognoscit d' e. v. d. cum.

non potest cogitari
 de nihilo
 Nihil in actu signato d' op. v. d. d.
 n aliqd

quod op. v. d. d. facit aliqd. n. e. d.
 Major e. h. n. h. q. op. v. d. d. facit
 aliqd. n. e. d.

tripliciter aliqd dicitur inesse formaliter
 quod dicitur propriam d' sp. v. d. d. formam
 sicut in aqua formaliter calor d' frigus.
 sicut in tepida: 2. Virtualiter, in q. d' solam
 virtus alicujus prohibita non operatur.
 sicut in soli d' ignis e calor: in soli virtus
 aliter sicut sol ut formaliter, na v. d.
 pura, q. soli in v. d. sunt calidiora,
 virtutes calidiora q. v. d. in h. v. d.
 major calor q. frigus, q. gutt. a. formam
 virtutes virtutes, sicut, n. n. p. d. d. d.
 sua ca.

Privatio nihil affirmat. Et in operibus seu te primam cognovi, tunc absconditum ut ut videtur
physici, quare istius aliquid affirmat.
v.g. quare nihil opate physici, qd
ad operationes conuenit, sed istius
aliquid opate 2 die et motu. Et physici nihil
affirmat, sed in istis, s. t. ipse oculus
sunt qua non.

Privatio est quomodocumque repugnancia, quae in
subiecto habili, ac susceptivo sua forma.
ut cecitas. e. p. non est ens, cum non significet aliquid esse
oculo, sed non esse, quod nec debet, multum quae
sua forma, v. g. sicut in aere cavity appellatur
privatio. Contra tenebra, quae erant ante conu
mndum negationes erant, in privationibus, quae ut
jeter, ne subiecti aderat habitus ad suscipiend
lucem, rursus in pisce est negatio loquendi, in pri
uatio ipsi piscis non est, sed non loquens.

Quia a. mundi latent difficultates sub ista
tate, ideo habimus operam, ut eas oes difficultates
intelligat a. i. habitus naturalis, non su p
zalter et lapis et visibilis, et a. i. n. u. s. loq. pote

Intelligit habitus vel potentia vel debita
nam a. i. s. i. a. seu infidelitas est privatio in
a. i. ex se oppositam fidem non possunt,
est, qui debeat, contempere. Rursus s. i. s. e.
in obedientia erga legem h. i. s. i. p. i. v. a.
est, qui a. i. i. u. r. e. non debeat obedire, s. i. s. e.

Hec forsan falsa sunt, arguuntur
n. d. a. ex Anteriori g. l. 3.
Privatio est privatio. Absentia
est magis divina in sociis
est privatio. Est privatio, non a.
negatio.

est homini in specie non repugnet
magis divina possit esse.
est autem non in se, sed in
suis negativis: si dicitur ex indol
et iniquis suis non illa operat
est autem g. dicitur ut dicitur ut
potest dicitur. Si a. post g. dicitur
in istis, est privatio, et in non
nihil, quia post illud tamquam
debet et potest dicitur.

quod possunt. Et in privatio est in p. p. p. m. s. a.
non semper quod ad se ad actum, sed quod
tiam vel debita in se. 3. Requiritur s. a.
eiusdem sub eodem modo, simpli nam t.
non est cecus, sed non videns, quia vis t.
dam aliquid in se non est, est quae a. e. l. est
ei non repugnet, est quae a. e. l. est
non repugnet. Et in sociis absentia
gims divina est negatio, est in sociis
caecitas in talpa + privatio.

ne non repugnet maius divina possessio.
 intelligitur stabilitas ad circumstanti-
 is temporum restricta. Ita ante debitum
 tempus reus non debet dici exentus,
 via licet infanti non repugnet habere
 mentes, repugnet in ante definitum a sua
 tempus. Haec ora, ut intelligatur rectius
 exempli gratia q. Theologus illustranda
 Quiritur, an i. umbra. z. frigus. z. ea ora
 qua ex privo. part. ad sunt composita.
 & potum originis sunt privationes?

ad i. Umbra non est: accipit Peresio
 et casus dicitur. n. c. 4. m. 3. arglo parad. nos v. dicitur
 umbra q. evalescente ex tenebris & luce,
 ex semise ens ee & ex semise non
 directum quidem radium n. admittit
 solis & propter solis obstentia, spargit in
 calas a Sole remissius alij numeri, ran
 umbra videntur colores, ad fine in
 color e. visibilis.

ad 2. Frigus privationibus annumerat
 adanij, sed ab privissimo: aut n. repugnet
 frigus, aut non sentit frigus. Conf. scilicet
 ere. i. 8.

ad 3. p. regando quia particula privati
 ce saepe prorsus affirmat, ut ex i. vero rem
 quoties in radij atq. notat acum frad
 timidem. 1. Saepo solum difficultatem
 miscal, et aliquot exempli deons frat Arles

Vubra q. d. dat, explicatur a q. d. p. b. i. z. i.
 quos, abstracti, quibus & formaliter & ite
 & n. aus. ut xpo. i. l. uos, q. creti et uatari,
 aliter, ut ita aliquos h. uos, sibi et
 ad idem.
 Vubra sunt haec haec h. uos, sibi et
 remm. l. q. illud. Arles.

illud certis & uos, uos, opationis h. uos, i. 8.
 q. repugnet in i. uos, h. uos, i. 8.
 z. q. d. i. uos, h. uos, i. 8.

q. 1. p. 1. u. 6. 2. p. 1. 2.

Entia rationis et ul. phisica ul. mixta
quodlibet et, obversum, diversum, etc.
Concepta et, mixta propositionis, v. g. qui
sunt, spiritus et generis, obversum et mixta
rationis.

Causa efficiens
in se causam

Causa a. Entis rationis sicut et potest
id est analogiam etiam et spiritus
mixta spiritus potest mixta, sicut et
mixtura suavitatis.

phantasia sicut et rebus

hic et in
in re, sicut et

historia in rebus

ita quoque tractat in arte aliqua sicut et in
reale.

Non ens extra conceptum intellectus, et negatio
et, privatio, sed quod dicitur, negatio aut privatio est
fit ens rationis, si ad similitudinem entis ab in-
tellectu concipitur, etiam si nemo cogitet hoc
iudicatio et sono et ceteris, et esse vera per entita-
tem nullam et nisi ab intellectu.

Causa efficiens entis rationis est non potentia aliqua
sensitiva (id est non ens rationis appellatur, quia sola
ratio producit.)

Non obstant quodlibet fieri sibi imaginari spiritus. Et
verum hoc est et sola phantasia sua conjuncta cum intel-
lectu, non item de phantasia bestiali.

Sed causa entis rationis est intellectus. Quod v.
productionis sic est: intellectus concipit sibi
et similitudinem, quod erat

quod dicitur et in rebus sicut et
in rebus et in rebus.

Imo conceptus est imago aliqua in mente reali
non est absolutum et in nilo, etiam si forma
sicut et spiritus formatus, concipit et corpore
et alio similem, quia nulla est imago sine imago
nullo vi relationis, imo exigitur et rationis,
quod ille est conceptus objectivus sive formali
respondens, et hoc de demonstratione affirmativa quia
ei similis est aliqua imago entis mentalis.

2. Materia et Forma ex quibus conficitur ejusmodi
ens, varia est ac multiplex, et varia et per se
imaginatio.

3. Causa Finalis est aliquando nulla, cum sepe
nobis nihil intenditur: ejusmodi si dicitur mentalis

oboc...

aliqua sunt
 brepat: aliqn. delectatio ad quam oia Poetaru
 ingenta sunt comparata, ut Parnassus, Musa
 aliqn. ididitas, qua jvat nram intellectuone:
 sicut orti sunt ap Mathematicos tot orbes,
 circuli, axes, exentrici, epicycli, & ap Logi,
 os varia noes etc, qd: in re nihil respondet.
 hae eusmodi figmenta non sunt mendacia fia
 sicut in doctrina naturali demonstrat.

Definit esse Ens rationis, cum intellectus se finit
 itelligere, unde luculenta differentia e inter Ens
 rationale & Ens rationis: hoc ut diximus cessante
 cogitatione, cessat ipsam quoq: illud v. hac cessante
 imine. Simile qd sic usu venit, quod in colorib:
 uorum quam sunt perpetui, qui semper in
 spis et tenebris sunt in colorato, quidam sunt
 ransitorij, q cum sole accedunt, & cum Sole
 deunt.

Pro clarifula advertendum e nate negati a
 Mendosa disp: i. Log: i. q. d. rz. i. Entia illa
 astronomica supra ex pte qra allata.

Notiones ead a. Entia rationis, q ab
 Astronomia tenore & scientia realij. ha
 mele sunt entia realia ac illa, auditu esse
 visum ee. qd in n. negando, utrumq: qui de
 uerit repnyat ee, illud Inlio Brade
 docidissime demonstravit: hoc nos ita pbarauy.

O. potens existere est singularare.
 Universale qm p te e potens existere.
 Universale qm p se e singularare. ad qm uni
 versale p se e, ut non p se universale. huc e g. d. d. d.

Et Ens rationis, cum intellectu se finit
 itelligere, inter luculenta differentia
 inter eas. *

et hoc in casu d. a
 ab illi obliq: Astronomia univ. r. d. l. q. d. p. l.

Nunc de ad arguta in forma d. disting. inter
 objectum Astronomia. Instrumentum illud ex
 plicandi. Objectum sunt modus, distantia, quantitates
 de celestium corporum. Et haec quomodocumque sunt
 entia realia, a quibus Astronomia sua appel
 latur realis. Instrumenta v. tra sunt epical, ep
 cycli, ab his si denominari Astronomia deberet
 tum proprie quod dici deberet, quia per sphaeram
 ligneam demonstrat. *et sic*
 Concedo ipsas eiusmodi denominationes esse realia
 entia, rogo tamen nominari: sicut n. de ente ficto
 Et esse conceptus realis, ita t. de non ente
 denominatio realis.

realis
 ab ipso dicitur
 et generabilis
 inter se rationis facti
 et tunc facti. 100. spiritus

CA. P. V. IV.

DE AFFECTIONIBUS ENTIS.

Affectiones Entis transcendentalis sunt expressi
 ones conceptus, qui reciprocantur cum ente ita
 ut non sint de eius essentia.
 Affectiones. Huiusmodi tollunt ipsam entem, et impossibile
 quia qui tollunt ipsam entem, et impossibile
 ones potius quam affectiones iudicari debent.

alijs affectionibus sunt
 affectiones
 Modus
 Passiones
 Attributa
 Idiomata
 Proprietates

Affectiones Entis alii sunt predicamentales vel transcen
 dentales. Prædicamentales sunt quæ sunt de
 alijs rebus, et sunt reciproce, et sunt
 cum suo subiecto, et sunt affectiones, et sunt
 realiter distinctæ a suo subiecto, et sunt
 a subiecto, et alii sunt separata, et sunt
 per potentiam divinam separari possunt,
 et non ponantur in definitionibus subiecti
 et accidentibus, et additamentis, et sunt
 transcendentalis, et affectiones, et sunt
 duas priores, et sunt, et sunt ad alia
 rationem prædictam usque.
 Entis transcendentalis est, et est ipsi formæ quibus
 predicari, et est se habet ipsi, et est
 bonæ, et est bona, et est bona, et est
 qualitate, et est bona, et est bona, et est
 ens transcendentalis, et est bona, et est bona,
 predicamentales, et est bona, et est bona,
 quod est in modo in predicamentis.

Entis transcendentalis: quia non sunt
 Entis specialis, ut substantia, qualitates, et
 sunt in universum, quomodocumque, quæ de omnibus non
 sunt in directe in prædicto positæ, et sunt
 diffusi in directe allocati, predicari possunt,
 quo genus predicamentale predicari regit,
 hinc dicitur l. ii. et l. c. b. bonum in omnibus
 predicamentis ponit, quia cum non sit in certo
 g. die predicamentis, et sunt predicamentis.

Bonum est formalis & in nullo certo predicatur, quia
est solus transcendens, repletur per se, dicitur per se
unde non necessarium est quod malum cum
alio existat: tunc quod dicitur, dicitur de se, quod vult
sunt bona, & necessarius cum bono malum
conspicitur.

liguo oia transcendit. Et q. top. c. va: scri
to in xai to or for nobis exprobror
va.

Expressiores conceptus. Se. objectivi: quod
recte percipiatur notandum est intellectui
metaphysico obiectis contemplandum uno con
ceptu sicut cap. quod dicitur totum ac ens
universum, quod non in, quia in est pilagus
sibilium. non in nita distinde cognosci
b intellectu creato neq, idio sicut totum cog
si in complecti non possunt distinde, sed in
sori fonte in sensibiles & clariores q. conceptus
sicut dispemus, ita ens et ab intellectu in
vrios conceptus inadquatos & partiales distin
uendum est, si distinde cognoscere velis.

tunc jam liquet controversia de additione, cum
uaretur, quod affectiones addat enti?

1. quod non addat reale quod, proinde ut
mobilitas corpori reali addit aliquid reale:
quod a corpore separari potest: nam si ab ente
omnes reas, separet, semper in manebit
us esse unum verum, bonum: facit
per impossibile veritatem ab ente separari:
de illo tam gram verum in se, an sich.
si hoc erit non ens; si illud absq, veritate
erum erit, adeoq, verum non verum,
album. s. sine albedine, & insomnium sine
omno.

interim 2. addunt aliquid, regularem et vni
tas, vel relationem, et veritas & boni
tas, quia contingit: conceptus formalis per

abstractionem mentalem disposuit ens in
 multos conceptus, qui re ipsa non sunt multi,
 quia in utroque conceptu, tunc dicitur aliquid ad
 se habere, quia legitur in com: ad i. y. nel: c. 2. p. 3
 43. Ens consideratur vel confitetur, si nihil ad
 duces inferiores rationes Entis, sed in eius
 ratione et definitione continetur: vel est finis
 sic adducit quidem rationes Entium specia-
 larium aliquid Enti in eo, sed non aliquo
 modo gradum. S. singularem essentiam
 sed in distinctionem / expressionem.

Reciprocantur cum Ente non in genere
 sed in abstracto. Et ita differunt ab
 affectionibus praedictis plerisque, quia
 a subjecto differunt in his non licet
 dicere corpus est mobile, et corpus est nobilitas
 sicut illud: ens est unum, et ens est unitas.

Vnitatis duo in claudis: i. Invisibilem, qd. dicitur
 in min. et in multa. S. r. in unum dicitur in claudis
 unquam. 2. Spiritualem, q. dicitur in i. negativis
 n. in unum dicitur in abstracto.

ac vice versa. Vnitatis est negativio
 ens est unitas.
 et ens est negativio.
 Quia actum est unitatis in forma, quia unum non licet addere
 omnia ad quod nihil dicitur: Nam unitas nihil aliud est quam
 indivisa unitas, seu unitas non multa: unum
 corrigenda sunt.

Ens est in actu vel formale: Materiali Entis est
 in actu. Formale est, q. dicitur unitas, seu unitas
 vel negativio. Materiali est qd. f.
 Formale est qd. f.

Et ita non sit et per se. Vnitatis est q. dicitur
 autem sit ipsum ens realiter ab eo non distinctum
 quia dicitur in hoc et in hoc et in hoc et in hoc
 nel: c. 20. A. 3. Synonymum a. Synonymi
 affectio est negativio qd. n. unum dicitur
 had

Omnia negativio est unum dicitur
 de unum dicitur, unum dicitur, unum dicitur, unum dicitur
 in unum dicitur, sic quod qd. unum dicitur in unum dicitur, et unum dicitur et unum dicitur. had

Realiter differe. Inve. q aut acti sunt separata quod deo secundum
aut separari pot: sic aia totali real acti n, sil separata pot in
separari, idem ratiōe differeunt: differeunt qg realiter
virtutis possunt.

aditum et affectionem entis, omne in se qg: qd uacuum n pot separari, si modo di-

2 syllog:
Entitas e veritas.
Bonitas e veritas.
Bonitas e veritas.

conclusio admittit in sensu diuiso e entitatem
nonam esse entitatem veram: negatur a: in
sensu composito, quod bonitas quateras bonitas
et veritas: ibi n: relinquit realiter identitas, si
nihil eorum discernit.

in re, sed in obiecto, si ratione solum differat. Et sunt affectiones
reales. Re Negando, qd si vel cecitas e furditas realiter
differt, illi non sunt subia realia: ita veritas e bonitas
differt subia realia, illi realiter non differant, quia n:
quod real aliqd esse pl, illi realiter non differant
fieri pl, ut aliqd sub essentia e: qd in verba, qd
sentia e: qd quod a: qd non differt realiter de
realia e, qd que aliquam ut forma e: modum
sunt, eaq: vel prior est, vel prior concipit.

affectiones reales sunt, qd ratiōe sunt in aliq: re
sunt a nobis, in re. Dicit n: bonitas, n:
bonum fingitur, sed qd talis
e: entia.

p. Rationalitas n e essentia hominis tota, alio
conficeret definitio sua tota s: sola sunt ipse,
et t: essentia tota contra tota essentia tota
e de essentia hominis cum ipsa n possit esse
singula) est tota essentia hominis.

Modi sunt realiter idem cum re, cuius sunt
modi, licet modi sint accidentia, sicut a
substantia.

quomobrem qd affectiones ista concipiuntur et ob:
posteriores ente, sunt qdem ipsa entis essentia
n ad aquata, non in de essentia entis, alq: ita
e similitudine accidentibus.

Omnis ens e principatus (ea principatus e
affectio entis, lastudo a. tuly e ipse ens)
e principatum.

Affectiones entis vel sunt simplices, qua ean
te recipiuntur simplici: ut omne ens est
erum e omne verum, est e as. et
inimica, qua eam alia affectione non seorsim
recipiuntur, ut omne ens, sicut dicere licet
is numerus, vel par est vel in par e vice ipsa:
na a: ois numerus est par.

ly arg: unigenitum. qd principatus e affectio entis
concorda qd n recipiuntur, nisi altere n addat
se: principium. si ipsi arguuntur si debet.
omne ens e principatum vel principatum
e principatum e. et sic gesso.
+ vel e actus vel potentia et omne qd
+ p actus vel potentia e ens. sicut e.

Aut una & corpus separata n̄ sunt in unum
ga sunt diversa: diversa p̄t in p̄m̄da q̄t̄
subest unum p̄t, q̄t̄ aia p̄ corpus n̄
sunt sola contra s̄ p̄plata.

Comunicatio formalis q̄ n̄ solam
sp̄t̄ coracō, sed n̄m̄m̄ m̄m̄m̄ o albano
n̄ coracō scripserunt m̄m̄m̄o r̄m̄m̄m̄
parisi.

sed ipsi uadi comunicabilitat̄ excludit̄ q̄ ipsa
es unitatem excludit̄ s̄ e. q̄ facit̄ ut, quod
in diuisum erat, fuit diuisum, ut quod hoc
negativat̄ fuit illud per essentiam: aqua f̄b: 2 n̄
fuit firi vinum, nisi quodam unitatem per
st, aqua d̄ vinum m̄m̄m̄ q̄d̄m̄ p̄t, n̄m̄m̄
n̄m̄m̄m̄m̄.

Diuisum a quovis alio. Diuisum in q̄ n̄ ex
ix, q̄ semper deberet esse dividens, a quo
videret̄, sed formaliter, q̄ dicas diuisum
a quovis alio.

Hanc conditionem q̄dem obulo notant̄ dicentes
on esse mo essentialem, q̄ d̄r̄s ab altero
ut unās, non n̄ fuit diuisus q̄ alio q̄
fuit a quo diversus est, n̄ fuit.

per aliud non necessario intelligit̄ ens
positivum, sed quicquid in oīa oppositi
mis Logica aliud d̄r̄: ita fuit aliud
d̄ e. c̄t̄a a v̄i. n̄m̄m̄ ab e. c̄t̄a.

Dr̄s ip̄ ab altero fuit diversus ab alio
e: non e. c̄t̄a, supra n̄. monuimus
aliquid d̄ non esse quod dici posse.

Unum v̄l e. p̄dicamentale v̄l trans
endentale.
nam transcendente d̄r̄, quod s̄
nam essentiali.

nam p̄dicamentale, quod n̄ e. n̄m̄m̄
n̄m̄m̄, c̄t̄a q̄ seu discreta. e. s̄.

Milluaris e. n̄m̄m̄, transcendente, q̄ om̄m̄
essentia, d̄r̄s v̄l n̄m̄m̄ s̄ n̄m̄m̄, f̄m̄m̄ d̄r̄s
illuaris: sicut n̄. ex aia s̄ corpus f̄t̄ n̄m̄m̄
e. ex m̄m̄, d̄r̄s d̄r̄s d̄r̄s d̄r̄s f̄t̄ n̄m̄m̄
n̄m̄m̄, m̄m̄m̄. Vnde apparet solu
tio ad sup̄s modi sosp̄sima.

quid a se & separata d̄ diuisum, illud n̄ e. m̄m̄
Aliq̄ corpus in diversis locis posit̄, & a se diuis
d̄ separatum. Aliq̄ corpus n̄ e. m̄m̄

quid a se & separata d̄ diuisum tantialiter
d̄ transcendente illud n̄ e. m̄m̄, s̄ d̄
corpus aliq̄, e. m̄m̄, s̄ localiter s̄ d̄
causabilitate in quantitate, a se diuisum
separatum n̄ e. essentialiter. n̄m̄m̄ v̄l

sicut n̄ e. v̄l. q̄ ego tempore separata d̄ illud
n̄ e. m̄m̄. Corpora nostra tempore sunt separata
d̄ diuisa q̄ hoc corpus q̄ iam n̄ e. m̄m̄
s̄, d̄r̄s d̄r̄s d̄r̄s d̄r̄s f̄t̄ n̄m̄m̄
nam localiter tempore d̄ p̄dicamentale d̄ in
fuitat̄ d̄r̄s d̄r̄s d̄r̄s d̄r̄s f̄t̄ n̄m̄m̄
d̄ transcendente tantialiter diuisa n̄ sunt.

Unum non est quantum l. 7. di.
Millevarius est unum quod transiit
Et Millevarius non est quatuor l. 7. c.

Germani sic luderent: Mami sagd in tan
fand. L. 7. d. au font. mil: Major vera
et mo l. 6. mentali, falsa et transien
dentale.

Idem illi fratry exemplo quantitely q. 1. n. d.
nam eam per diuina potentiam unum
corpus ponit in multis locis. esse locale
et quantitativum. milium est esse sub
stantiale bonum.

Illustrissimum exemplum est superius dictum
genito et corrupto sicut in vimen
parte aridum et ex parte viride
unam hoc vimen est essentialiter, quia
in eo essentia nisi velimus dicere hominem
et cadaver unum esse posse idem in
omnis una mater quantitas, et quae
subest materia, cuius gratia auerboria est

dem maneat in genito et corrupto
c. p. diaphanitas in aere et aqua in quibus
l. 3. d. 1. 1. 24. d. 1. 24. d. 1. 24. d. 1. 24.
color et figura in alio ligno in lapide in ferro
Romanus alibi et Syria videt Bellarmin. l. 3. d. 1. 24.

Unum per se est vel per accidens. Haec
distinctio eadem est cum distinctione
in ens per se et per accidens.
Unum per se est vel in actu vel in potentia
vnum et ens simplex. l. 10. met. c. 3.

l. 3. d. aia. c. 6. d. 23.
Unum per se diuinum est. quod constat ex
partibus substantibus unionem specificam
coordinatam, ut extra unionem vel

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially obscured and difficult to read.

non vel non diu subsistere pnt.

... homo e' anim p' st, q' ius p'is amputate
... seculi ac mterunt q' taala s' p' r' ad
... iuncta pnt suo toti ut e' i' vitali aliqua
... r'ua informens, in sublato suo toto ipse quoq'
... ead. q' d' h'ia m' d' i' q' d' e' r' i' s' i' r' i' r' o
... i' u' i' u' b' i' l' i' a' b' s' i' s' s' i' m' n' a' s' i' m' , a' l' i' t' h' a' n' d' i' s' e' c' t' i' m' u' s' e' t' i' u' l'
... i' s' t' i' c' i' g' a' g' e' l' i' n' a' o' e' n' a' s' i' a' i' n' d' i' c' i' o' t' u' m' p' i' e' s' c' a' d' i' t'
... v' o' l' o' , c' o' n' t' i' n' u' u' s' s' i' t' u' a' l' i' s' u' s' u' i' u' o' b' i' l' i' s' , s' u' u' s' u' i' o' i' o'
... o' r' i' e' n' t' i' s' i' p' s' i' q' u' o' s' u' a' l' i' s' p' a' r' t' i' m' . d' i' s' t' i' c' t' i' o' s' e' c' t' i' o' n' u' m'
... i' r' a' l' h' a' l' i' t' i' m' . H' i' n' e' a' p' p' a' r' e' t' q' d' s' e' n' t' i' a' d' i' c' t' i' m' s' i' t' a' r' b' o' r' ,
... d' i' v' e' r' s' i' o' n' u' m' s' p' e' r' i' u' m' c' a' m' s' t' i' n' f' i' l' i' , a' n' i' p' s' i' u' o' i' a' r' b' o' r'
... p' s' e' n' n' a' . R' e' N' o' g' a' u' d' o' , q' u' i' e' t' i' n' i' o' a' r' t' i' f' i' c' i' a' l' i' n' o' n'
... i' n' t' e' a' . z' c' o' n' t' i' n' u' a' s' p' e' d' i' s' c' r' i' p' t' : o' s' q' u' o' m' i' p' s' i' m' o' r' i'
... t' u' e' s' u' l' i' n' a' m' f' o' r' m' a' m' q' u' a' r' i' e' t' a' m' i' n' i' a' l' i' a' m' o' r' g' e'
... t' e' u' : s' i' d' i' c' a' , q' u' o' d' i' n' e' q' u' a' l' e' s' f' e' n' d' i' s' f' e' r' a' n' t' . H' i' c'
... i' t' a' g' a' s' u' b' d' i' v' e' r' s' a' s' f' o' r' m' a' s' a' c' t' i' v' a' s' , s' p' e' c' i' f' i' c' a' s' . z' s' e'
... a' r' b' o' r' e' s' t' i' n' a' p' s' t' , t' u' e' c' a' m' a' b' h' a' e' a' r' b' o' r' i' a' b' l' i' s' s' i' p'
... p' o' s' s' i' t' s' i' m' i' n' c' o' r' r' u' p' t' i' o' n' e' a' l' i' i' a' r' b' o' r' i' i' m' p' l' a' n' t' a' r' i' , p' r' i' s' t' i' n' a'
... m' u' l' t' i' p' l' i' c' i' t' a' . s' t' q' u' i' e' x' i' p' i' t' a' l' i' s' t' i' p' e' s' . c' o' n' t' i' n' u' a' t' i' o' n' e' m' ;
... c' o' n' t' r' a' , u' n' u' m' p' a' u' c' i' e' n' s' z' p' l' u' r' e' s' e' s' t' .

in quo multa entia p se tota ac perfecta
... i' n' q' u' o' m' u' l' t' a' e' n' t' i' a' p' s' e' t' o' t' a' a' c' p' e' f' e' c' t' a'
... i' n' e' o' r' d' i' n' e' s' i' m' i' l' i' a' s' t' u' t' i' n' a' t' a' . t' e' . p' .
... i' n' q' u' o' m' u' l' t' a' e' n' t' i' a' p' e' r' f' e' c' t' a' a' c' t' o' t' a' c' u' m'
... a' l' i' q' u' o' o' r' d' i' n' e' s' t' c' o' n' g' r' e' g' e' t' a' , u' t' d' o' m' i' n' i' u' s' , M' i' n' i' s' t' e' r' i' u' m' .
... i' n' q' u' o' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' d' i' c' t' i' o' n' e' m' u' n' u' m'
... p' a' u' c' i' e' n' s' , u' t' s' o' o' s' t' i' s' . c' u' s' d' i' o' h' i' s' t' e' r' i' a' m'
... t' o' t' a' l' i' b' u' s' c' o' n' s' i' s' t' e' . s' i' m' i' l' i' t' e' r'
... p' o' t' e' s' t' : a' q' u' a' e' x' m' u' l' t' i' s' g' u' t' t' i' s' . z' s' i' m' i' l' i' t' e' r'
... n' a' p' o' t' e' s' t' , s' e' a' n' p' e' r' a' u' c' i' e' n' s' . R' e' g' i' s' t' e' r' q' u' e' n' d' i' o' s' i' p' s' e'
... t' o' t' u' s' e' s' t' c' o' m' p' l' e' t' i' o' n' e' s' t' t' o' t' a' l' i' s' , s' i' m' i' l' i' t' e' r' i' n' t' o' t' a' a' q' u' a'
... s' i' p' a' r' t' e' s' e' s' t' n' o' n' p' l' u' r' i' m' , u' t' d' i' s' t' i' n' c' t' a' c' o' m' p' l' e' t' i' o' i' n' c' o' m' p' l' e' t' i' o' s' i' t' o' r' i' a' l' i' t' e' r' s' i' d' a' u' c' i' e' n' t' i' a' l' i' t' e' r' .

Partes & sunt q' a suo toto auolunt
... q' u' o' s' u' b' s' i' s' t' e' r' e' p' o' s' s' u' n' t' .

in quo multa entia perfecta ac tota cum
... i' n' q' u' o' m' u' l' t' a' e' n' t' i' a' p' e' r' f' e' c' t' a' a' c' t' o' t' a' c' u' m'
... a' l' i' q' u' o' o' r' d' i' n' e' s' t' c' o' n' g' r' e' g' e' t' a' , u' t' d' o' m' i' n' i' u' s' , M' i' n' i' s' t' e' r' i' u' m' .
... i' n' q' u' o' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' d' i' c' t' i' o' n' e' m' u' n' u' m'
... p' a' u' c' i' e' n' s' , u' t' s' o' o' s' t' i' s' . c' u' s' d' i' o' h' i' s' t' e' r' i' a' m'
... t' o' t' a' l' i' b' u' s' c' o' n' s' i' s' t' e' . s' i' m' i' l' i' t' e' r'
... p' o' t' e' s' t' : a' q' u' a' e' x' m' u' l' t' i' s' g' u' t' t' i' s' . z' s' i' m' i' l' i' t' e' r'
... n' a' p' o' t' e' s' t' , s' e' a' n' p' e' r' a' u' c' i' e' n' s' . R' e' g' i' s' t' e' r' q' u' e' n' d' i' o' s' i' p' s' e'
... t' o' t' u' s' e' s' t' c' o' m' p' l' e' t' i' o' n' e' s' t' t' o' t' a' l' i' s' , s' i' m' i' l' i' t' e' r' i' n' t' o' t' a' a' q' u' a'
... s' i' p' a' r' t' e' s' e' s' t' n' o' n' p' l' u' r' i' m' , u' t' d' i' s' t' i' n' c' t' a' c' o' m' p' l' e' t' i' o' i' n' c' o' m' p' l' e' t' i' o' s' i' t' o' r' i' a' l' i' t' e' r' s' i' d' a' u' c' i' e' n' t' i' a' l' i' t' e' r' .

in quo substantia d' i' c' t' i' o' n' e' m' u' n' u' m
... p' a' u' c' i' e' n' s' , u' t' s' o' o' s' t' i' s' . c' u' s' d' i' o' h' i' s' t' e' r' i' a' m'
... t' o' t' a' l' i' b' u' s' c' o' n' s' i' s' t' e' . s' i' m' i' l' i' t' e' r'
... p' o' t' e' s' t' : a' q' u' a' e' x' m' u' l' t' i' s' g' u' t' t' i' s' . z' s' i' m' i' l' i' t' e' r'
... n' a' p' o' t' e' s' t' , s' e' a' n' p' e' r' a' u' c' i' e' n' s' . R' e' g' i' s' t' e' r' q' u' e' n' d' i' o' s' i' p' s' e'
... t' o' t' u' s' e' s' t' c' o' m' p' l' e' t' i' o' n' e' s' t' t' o' t' a' l' i' s' , s' i' m' i' l' i' t' e' r' i' n' t' o' t' a' a' q' u' a'
... s' i' p' a' r' t' e' s' e' s' t' n' o' n' p' l' u' r' i' m' , u' t' d' i' s' t' i' n' c' t' a' c' o' m' p' l' e' t' i' o' i' n' c' o' m' p' l' e' t' i' o' s' i' t' o' r' i' a' l' i' t' e' r' s' i' d' a' u' c' i' e' n' t' i' a' l' i' t' e' r' .

... u' l' e' s' t' c' o' n' t' i' n' u' u' m' u' l' t' i' q' u' a' m' .
... i' l' l' u' d' e' s' t' e' x' t' r' e' m' a' c' o' n' t' i' n' u' u' m' a' d' i' r' .
... e' x' t' r' e' m' a' s' e' . i' . z' . t' p' l' a' n' t' .
... 353 .

... Continua est, quae condem
... P' a' u' c' i' e' n' s' . c' o' n' t' i' n' u' a' e' s' t' , q' u' a' e' o' n' d' e' m

habent aetatem, et si differant essentialiter
ut tempus a die. videtur quod non est in naturalibus
sed continetur.

Contingit, quod quantitate differant dis-
ta, constituta ut entia separata ut sanguis
colla & air. spiritus.

nam contingit quod plura cum quo
accidens ut ad id. quodammodo
sanguis sit in colla. paucior: sanguis in a. ut in aetate
remotio: & in colla. spiritus: spiritus: spiritus.

Contingit & determinabile in infinitum, sicut
aut minimum naturalium, nam ipsi quodammodo

Si dixeris divisibile & spiritus
aut in unum. & in divisibile. f. 2

Ad hoc ego illic
creavit divisibile
in aetate
f. 2 in unum quodammodo

Patet minoribus aetates interpretatur, cum animalcula
constat suis partibus ad sui minoribus. Pons n. m. h.
aliquid minimum in quodammodo quia positio plura ex
partes & quantitate essentialibus.

nam ut & quod ut spiritus ut numero.
haec distinctio derivata & ex formis. Logica
quia non generat quod ut suo & bestia
nam esse quod persistens

quod eadem definitione specifica com-
penditur (ut Patria & Paulus) spiritus
unum.

Quia unam sunt, differant numerice
essentialem numero nona sunt. Non
accidentia in differant individua, sed
partibus naturalibus: sicut Coniunctio causis expo-
suntis dyp: coll. Poy: i. contrav: 6.

Singularia Individua vocantur, in quod non possunt dividi
in partes physicas, sicut in naturas, sed in
partes dividi in partibus metaphysicis, Logicas &
universales. f. 2. in partibus quod spiritus, sicut
generis, sicut in partibus spiritus, et
spiritus in multis Individua. f. 2. partibus vocantur

Membra diversorum debent se sibi in se opposita
Atque sic non sunt (sicut, sicut a. singularia sub
in unum generalis generis.) f. 2.

Ad dictum: in generaliam physicam & logicam
singularem generalis sub in unum generalis physicae
in logicae: debent a. membra diversorum generalis
in unum generalis & in unum generalis: sicut in
ut membra sub se continentia, &
haec de generalis sub se substantia, sicut in
formaliter differant: sicut in unum generalis, ut in unum
et altera logicae & diversis non generalis.

abstrahit universam quod dicitur nam?
 ius Politici seorsus e cum ex varijs
 sistorijs singularibus unum universale
 reibud: coctus concinat? Cuius Medic
 am ex multis observationib: ex cicutijs
 nam morbi abstractam in gre
 cel & glenplat? Cuius nisi ut verbo
 rtis utar, rei fas p dicitur 688 & 244.
 Ex omnibus definitionibus, q d naa
 i m univertum se concepta: na + p.
 tri & Pauli essentiali subm (essentia) naa hujus
 illius sacri - naa, generali definitione exponi pt.
 ad ipsa experientia qd al sume nitatem scias
 nante somnibus, quantumvis pcurtibz
 emper esse eadem, etsi hic vel ille causz
 vortu & corruptione sit obnoxii.
 fmi Zabarella dicit universale esse
 sup in oi tempore & nunquam
 non in certo aliquo tempore:
 tem ubiq in oi loco & nusquam
 non in certo loco, ut sine videt
 aoe non possimus audire rebz qz
 quordam democriti populares, q
 am diogene amico, q Cyathu
 dierent non cija vitalium nequam
 non necessitatem si sui hanc doctrina
 ponunt: qd absurdum, qd deatium
 aceri ab edentulo: minetiam a sue.
 Psilonely caulum iudicari ab a fino?
 oc cum vidisset Plato, ideo amveriales
 nasdam p dicitur conentus e, q sint

ibi hujus stilly qd al
 qd hujus vel stilly morbi.

Plato.

πρὸ τοῦτο (autē mūlea) cum casus Arices
poneret in τοῦτο. Tota sententia Platonis
sacra fuit, et plerumque ille statuebat
hunc sensum et aliam intelligibilem per
quam intelligit ex se deum, quod ab alieno
res gemos et animas creaverit, ipsas nec
sine labore et exercitio natus, omnium
rerum creatorum ideas ac universas
natas contemplandas exhibuerit, quia in
dam animam peccassent, et quod in peccato
ideo locuit a deo in mundum sensibilem
ad hoc corpus seu carcerem, sicut non
partem animas quidem detinuit, sed
densissimis ignorantia tenebris circum
datus, sicut inter mortales agitur,
omnem priorem scientiam obliuiscit,
eas quae a deo sunt et ex deo
plena accipere, sed ex remota
memoria in memoriam sibi revo
care pristinas notitias, nec animam
mundam ac tabulam, sed rationem
quam sensit Arices. I. S. et anima. c. g.
addidit et adissimam animam intera
carcerem babilum et deorum
remissentiam in quas ita Plato aliquo
do delirus fuisse legit, et acubus et con
punctus nihil in se ferit. Velut demum
ne anima et volox ipsa inuito deo in
carcere hoc discedat, sed expectat de
supplicio defuncta revocet in pueram
felicitatem ac idearum contemplationem.

Hujus

...us sententia zplex e explicatio abster
...entem Platonis e phied Arles, aliter Platonis
...ctor Angustinus - Arles per ideam Platonis
...tellegit universale in essendo, seu univrsalem
...liquam nam rerum diuinam a rebus ipsis
...tractam, scorsim alicubi existentem
...igustinus eadem exponit et univrsali in
...uando (qualis univrsalita n respicit cam
...tra singularium qa drus e ea univrsali su
...ima, in siloniis qus singularibus unum)
...oc zlico sensu q in dro, sicut in artifice
...nt idea q exemplaria a dro n realiter
...fferentia, ad quarum similitudinem postmodu
...igula sint creata individua.

Univrsale in ratione e univrsale.
Univrsale in causa e cum singulari.

...fferiori sensu si Platonem intelligamus,
...am nihil dicit a veritate alienum: non
...orie Christiani qstis nre scolastici, cam
...igustinus sic loquunt. Omnes creatura ca
...m dro non solum eminenter, sed ideali
...ter. In priori sensu ab arte discipulo suo l.
...rhi: e. b. refutatus e; cui nos hac tela
...addimus Platon adversa.

Eminenter me e] Notandum quibus
...plicari si, aliam n caelum, aliam n
...caelum: modo dro tur int ois stellas
...nelligenda e univrsalia
...alis caeli, qa dr n solum univrsalem
...raturam n dr sicut (i) qd formaliter
...univrsaliori modo, sed n simul illy p
...st, il hac ratio n virtualiter dr
...n dr sicut. Eminenter n caeli e
...e.g. aduersus summa angelo nre tur
...ille n. ita in hnt angelo, ut n ab eo n p
...n effectus produci.

L.O. qus existens in ana scorsim ul pro
...ndum e ul non imponit
...idea Platonica n e producta, qa sic est
...eas singularare: non improducta, qa sic
...est ipse dro ul a dro differt. zali
...toan dr. y.
...Nia re divisum, qa ea pl p dicitari,
...frouo in univrsali per Platonem e loco
...divisus ab omne.

Proda q singulari, nam aduersus qst
...singulari, sed a. n spiriti n qd dicit
...cudiz loco, q separata n abruay q
...univrsale univrsali affirmari n possunt.

Et de hoc hinc hinc idem Platonem in Pl. totum
in universali.

Itaque igitur erit hoc propositum: bono est bono
quam deum descendens ad acuitationem
universalis considerationem.

Universale est de late id esse, quod plura
plectitur, ut centenario est universalis (aut plura)
denario, quia in hoc ejusmodi universale non est
coicabile sui predicabile et suo contextu idem
sui non pertinet: Vel deinde in casu secundo
iterum coicabile quidem est effective, sed non
logice. Inquit igitur universale in eodem, quod
coicabile est coicatio logica, sicut supra
exposuimus.

De hoc universali quod sit, sitne res reale?
advertenda sunt aliquot venient conclusiones
1 Extra intellectum oes res existentes sunt
quia per suas spes sensiles ac motivas gerunt
intellectum. Sed sui coitionem. Et per
tot, aut oculos videtur, quod equorum, inter
nisi equos singulares, quorum in quibus ad intellectum
dum et excitabilis. 2. In intellectu per comparationem
convenientiam illico observat huius. Tunc in intellectu
operationes et proprias tunc et similes operationes
huius et illius et istius et aliorum quorum in
oes illos equos hinc, vivit, sunt, in apertis
Hac similitudo et convenientia appellatur similitudo
mentem nam universalem, ad quod duo dicitur. 3.
diversitatem aliquam inter se quos, quia similitudo
non est idem. 2. Inimilitatem. quodammodo, quod
sc. oes illi

Platon: omnes illa particulares convenientia sunt in
 aliq, ut una aliqua convenientia dicitur cog,
 ut omnes illi eq sub una spe & imagine respex
 in oculis in pilla. Diversitate equo
 in inter se relinquunt intellectus & abstracti
 ut illam convenientiam denudat singulares
 aas suis additionibus individuatis. **HEC**
NUNC & considerat equi nam in univ
 in eodem dicitur eqs in individuo. Hec
 abstracta nam in rebus inventa ab illis
 et denudata a sua singularitate postmodu
 Logicis notis ornata qre, spe he
 ens universalis, quod sine intellectu in rebus
 si confusi non distincte cognitam. q. e. lati
 ilo extractam. Idem sic continetur quod in
 numero, numerus scilicet in rebus, sed adu
 in numerat, nisi intellectus sit, qui numeret.
 hoc universale sadens explicatum esse ens
 reale probatur i qa circa illud occupata s
 reales fuerint. & quia convenientia illa
 in rebus utiq invenit, licet cum magno diti
 num individualium satellitio.
 At magis i ratione dicitur qd in univ. & et totum
 ut pt, quod supra de Platone supra productum sit ex
 in pto dicitur; est productum in dicitur dicitur non
 in pto dicitur in univ. vel. sed singulari.
 ad i a n n gignit ens universalis. sed ut universalis
 in pto dicitur, quod alia, a univ. dicitur, sicut in
 in dicitur infantum sub obstetrica gratia, q ab obst
 in dicitur & sordibus ac lintulis.
 ad 2. Universalis illi e. eqs pto dicitur, in dicitur non pto
 in dicitur, qa n univ. e, sit singulari. Nam in
 in dicitur dicitur dicitur dicitur duo dicitur. i. - Es dicitur.

Infantibus, & velut obstetricis, & infantum lintulis,
 involuta sunt, ita intellectus rationis, dicitur
 quibus in dicitur dicitur involuta dicitur.

Obj: Circa q occupata sunt reals, id est, reals
 reals. Atq circa n reals occupata sunt reals
 reals. In non reals reals & reals reals.
 Obj ad augior: circa q occupata sunt
 reals reals, id est, reals reals
 reals: jam falsa e univ. qa n
 reals reals in Metaphysica n est obfus
 sul ta & consularia n
 ut se: gl'aria in pte si posita magis
 sicut fecit.

z singularitatem. quae exprimitur per conditiones in
viduales hie & Nunc universale e singulari.

1. Petrus & Petrus, in hac propositione predicatur Petrus ad unale non formaliter sicut albedo e dulce, n. h.
2. Petrus e Petrus, in hac propositione predicatur Petrus ad unale non formaliter sicut albedo e dulce, n. h.
3. Petrus e Petrus, in hac propositione predicatur Petrus ad unale non formaliter sicut albedo e dulce, n. h.

Petrus universalis e singularis non in sensu
composito, sed diviso.

Qualis e predicatus propositionis affirmativa
universalis talis e individuum vagum:
et predicatus propositionis universalis e universalis.
Major probatur, h. dico: omnis homo e animal
predicatus est omnis animal vel hoc animal vel aliquid
non predicatur ea propositio e falsa: omnis
homo e animal: non e homo: quia individuum
falsum est homo e animal. E. Individuum
n. m. omnis homo e aliquid animal, sed hoc
predicatus e universalis, predicatus n. t. s. b. l.
universalis.

Non singularis e incoercibile negativum sicut
Petrus nomen multum coactum est res in nomine
significata coactum pluribus. neg. - s. x. s. s.
qui sunt hie designatus e abregator n. p.
affirmati e hie alio verum Paulo.

Obj: e singularis, id e hoc aliquid
Petrus e aliquid hoc, hie et aliter.
E. n. e singularis.

Singularis alio nomine dicitur individuum, item
numero unum. Ante omnia a principio
singularitatis seu individuationis nobis
qua reddimus est, ne in multis nobis sit hanc
n. m., sicut musca in pice.

Minor probatur, quia dicitur n. e digito monstrata
bilis est n. indigibilis. Ita n. e hie, quia
aliquid dicitur certo loco, in alio loco est id quod
appropinquat hanc naturam: non hanc
n. m., dicitur n. e ab alio.

Conclusio. s. Principia cognitio n. e signa
quodam a posteriori dicitur hanc naturam
s. d. e. x. x. r. v. hoc est e
Nunc h. i. post: unale e. z. s. quia signa hanc
nomine hanc naturam completus e dicitur

Quia unum dicitur arguendo: in hanc naturam. dicitur
e. hanc aliquid. x. quia si digito monstrata
dicitur a. hanc proprium nobis e, et hanc naturam
palpatum suum postquam, si hanc naturam
n. hanc naturam, hanc naturam e. z. e. hanc naturam
s. d. e. hanc naturam, hanc naturam e. z. e. hanc naturam
e. hanc naturam, hanc naturam e. z. e. hanc naturam

Singularis igitur est hoc aliquid digito quod non
strabile in certo loco existens, e. hanc naturam
certo temporis statum conditum n. m.
Nulla vero ex adverso obijci possunt, quod
hanc signa sunt hanc naturam vel incerta.

ENTER PRÆSENTER DEYS sic
e. hanc naturam potentia.

Nam s. cum librum e. p. Tomam hanc naturam
dendo dico, hie e optimus liber, pro to hanc naturam
intelligo nunc in individuo, sed omnem aliam
simili argui specie. z. to nunc esse e. et hanc naturam

3. e. hanc naturam, hanc naturam n. q. in hanc naturam certo hanc naturam
hanc naturam, sed quod certum ipse hanc naturam e. hanc naturam
inducit s. e. hanc naturam: e. n. hanc naturam illi antiquum
dicitur.

Quod pariter et multum numero differentibus, et in singularibus.
Essentia divina pluraliter et multum numero differentibus. - L. Minor probet in eo, quod spatium

25

universali compatitur, hoc non autem ad hoc, aut ad non
non est. Si ad hoc, et non erit universale: si
ad hoc non est, et non semper. 3. Accerta
et conditio altera, quia si duo corpora di-
versimiliter ponantur in uno loco, tamen si
liceres, hoc est non singulariter, quia est
hic in uno loco sitig decipere;

Ad 1. connotativum hoc in propositione
logica et formali semper ad hoc, et totaliter in
recto, et alterum in obliquo, et hoc est animum
ostendendo dolium. - Sextus est hoc videtur in
alio copulativum et vinum, similiter ut expli-
citur deest propositio sacramentalis. Hoc
est corpus verum. Ita si duo, hic est bonum lib-
erum. Et sic sub libro gentia sapientia ubi
sunt inveniunt, bona est, quod cum hoc et de
singulariter et significatio.

Ad 2. Universale non est non positive
sed negative, quod dicitur non universale non est
non est: sicut et semper et prohibet nega-
tive, quia multa est temporis, de qua, in
non universale non sit.

Ad 3. in illo casu verum omnino est ea, quae
in loco comprehendunt, esse quid significat
are: nam hoc sic non tam totaliter unitate
sententia, quod unitatis singularitatem.

Secundum Porphyrium ea numero quae
inferre, sed esse singularia, quod non quod petet
ad hoc.
Forma, figura, locus, status, nomen,
patria, tempus.
Et tu omnia istudum sunt accipienda signa:

divina et multum Petrus, filio et sancto, et similes
hoc personae realiter distinctae.
Ad negando personae Trinitatis differentia numero:
quod si differentia in uno, differentia essentialiter
significatur in uno, deinde et distinctio finaliter
non cadit in hoc personae, quia singulariter
una est sententia: differentia: igitur in numero
transcenduntur. Et substantivum: hoc et de
dicitur in philosophia: illa a philosophia.

Deinde, hoc videtur in vase glomerata et
vinum, et propositum idem est.
Ad negando: Nam quod in hoc, et
hoc alio modo ponitur, et alio modo
alio, et in uno et altero multum,
tunc non est propositio idem est.

Semper negative est, quod minus non est, et
in omni temporum differentia et licet non
in esse; sed positive est, quod est
fuit, et hoc et ad hoc et singulariter.

fieri n. pl. n. dno inter se conveniant patria
differant, in ul. figura d. delineatione ex
terra et tempore seu aetate.

Conclusio .2. Principium individuationis
natum secundum substantiarum creaturarum &
corporearum est forma & sua signata,
de forma accidentali seu disposita
seu organifata: de forma nulla est que-
sita. Circa naturam in diversam abiri
solet. Hanc n. nonnulli negant esse indivi-
duationis principium. Probans nos
affirmativam.

1. a ratione.

Principium entitatis e. principium in-
tellectus, quia hoc est unum.

Atque natura e. principium entitatis com-
posita d. corporea. Et

2. ex Aristotelis testimonio. l. 3. met. c. 8. et 8.
Eadem cum inq. numero sunt, quod eadem
sunt natura.

3. ex abstracto.

2. negat naturam e. principium individua-
tionis, is negat articulum fidei de respo-
sitione carnis quidem numero.
Sed adversarius quippe is e. negat.

Major probat, quia eadem invidiam l. 4.
Dist. c. 4. q. 1. n. 6. idem homo resurgeret
si auiperat eadem numero animam, et si
virescentem carnem d. numero unum corpus
non recipet. Nam.

ch

Et nam numero aiam, et si nam carnem
 sortiat diverfissimam, is per te hujus quoy
 numero est.
 Petrus respiciens Et eandem numero essentiam
 carnem v. diverfissimam.
 Petrus respiciens eam defectu pristinae carnis
 si nec signata est minus numero. Ad quod e diametro
 in gaal cum arte refectionis ejusdem carnis.
 Nec obstat. i. uiam te principium qd hinc di,
 peritatis ac multitudine.
 eandem materiam d'p'p'riam in quilo & corrupto
 bouis & cadavre, qd in nra infernal bouis
 cadavre in nra numero essentiam.
 si que carnis uia differunt, numero differunt
 equetly eandem numero bouis e nro differ.
 carnia, quia sunt in tam amplius carnis &
 uiam habebat p'p'riam, d'p'p'riam n. fuit illa, quia
 quotidianam calory voracitatem ad nra forla
 poris cibi. Et ad i. Ma nuda in nos d'it
 oge zabazalla, in prima uoce qd d'p'p'riam n'itit'
 l'ny polus, quia n'itit' e principium. Aliter n
 d'p'p'riam e d' uia signata d'p'p'riam ad hanc
 omis quam d'p'p'riam formam n'itit' d'p'p'riam
 Materiam uia a uia signata f' d'p'p'riam et caro a
 corpore: ois caro (uiba sint Hieronymi in epi ad
 Thamasu) est corpus, n' g' caro e p'p'riam, qua
 sanguis, uis, ossibus, uis, uis, uis, uis,
 corpus n'itit' d'p'p'riam e d'p'p'riam e d'p'p'riam.
 Et ad 2. Sicut ad n' corpus n'itit' compositum n
 sufficit uia f'p'riam forma, ita ad n'itit' com
 positi non sufficit id'ntit' uia, nisi d'p'p'riam
 ubi forma, p'p'riam eam in corrupto qu' cadat
 amplius f'p'riam d'p'p'riam bouis ^{qua} 500 e,
 propria, f'p'riam eam bouis eam corpore uia.
 Et ad 3. Cudo in n'itit' eandem f'p'riam uia
 n' f'p'riam a p'p'riam differat numero nisi explicit

in coll. vox: di sp: 2. go: 3. quau & t. g. p.
lat uqfer aucto auditor.

Conclusio. 3. Principium individualitatis
extremum seu efficiens nunc prima
ca. e. uenipe dicitur. Nam 2. Commbri
ceses. caa 2da determinat primam
quo ad spem, ca 2da determinat da
quo ad individuum. ut ex ovo gallic
naceo producat pullos gallicaceos.
ex natura & dispositione ca 2da, quod
vero sic potius pullus quam aliquid
oat, causa referri nunc debet ad di
voluntatem liberam.

Hae sententia, opposita e. r. p. c. errori.

1. eorum, qui diversitatem individua
ad temperamentum nunc referunt.

2. Agitij Romani, q. d. ca. & essentia
ca. & scilicet: deum dare ee absolute
creaturam & tunc 2dam dare ee
limitatum.

Priori opinioni his argtj q. d. i. amus.

1. quantum in se e, suus proicit
optimum & iniformiter agit, id
non pot esse ca. diversitatis indivi
dualis. Nam dicitur Sp. C. & nau
temperanti. 2.

2. q. d. ipsa temperanti varietate qu. p.
car hoc peni quam alio temperamento corpus
aliquid naturale g. f. e.
Quo in se fitat, quod si a caso ad hoc
real, alter et vermes deglutit e. car
unus laborare calor fit, alter mimid.

quum n. semper agit optimum
in se aut discretum, molliori &
priori.

Maan pondus a foruna, n. foruna
a uita.

tunc a tempore. Quod assuetudine dicitur
 subiectum in finem, aliquid sufficiens quantitati non
 dicitur in se, sed a seculo.
 Rg ad 2um: dat loci mutatio alterando dispositi-
 ones poni a ybi: in se suo forma materiali
 dicit, ipsa per se forma ponit expellit
 aut in se in colu uerum. Si prius arctus in se
 ad se facit, quia non relinquit se huius forma
 Si postea in se geritur ex accidenti dicitur
 in modo dicitur in se officio posse ab extrin-
 seco, sicut in se huius officium qd per se
 Cum ex lo ueris in se: est in se non
 sermo de dignitate accidentali ac virtuali
 virtuali et sua aliquid geruntur per se.
 Rg ad 3: ista yndem huius alteratio et accidenti
 huius est ab extrinseco: ut a constet, qd propter
 tales sui actiones in individuo tale
 Et quia accidentales huius observare potest
 curri posse. Et dispositiones in individuo sunt
 tales, quia assuetudinem ad arte uerba uerba
 non possunt. Ita dicitur qd ex se
 licet huius nam ex pignavit. Ita non
 medicinali uerba sibi parare potest
 in se dispositione et gratia, atq; uerba
 se, yndem finit accidentales, qd qd huius
 dicitur et uerba ad xum, is finit
 essentialis.

Homo est in se absolute
 a sua natura coopari, prima
 sui deo, est in se uerba
 specificum a sua natura.
 Est a individuum in se in
 in individuo a deo.

2. Huius error si facit yfelle pl. qd q non dicitur
 esse talis in individuo, is hoc yfelle a dat a, nam
 et est rem officere, at effectus nisi talis ac in
 dicitur esse negl, qd si deus non daret esse talis
 huius non esset ca. 2. Si creatura dicit yfelle
 non deus, septe opationum creatura nobilitate
 esse opationum dei, quia in individuo. Est
 est ad perfectum, hoc qd in uerum est, ideo
 dat in talis, et limitatum, specificum, sed

Aliud aliqd sit explicit: Et sic fluit de casu illustrat q' verba: In hunc
i' quod h' ut sol' in aliq' u' ab'ij' caudeli' in uno drap'uo prod'icta
caus' i' numero diversis, sit n' n'um' numero, nam secus - q' q'lt. cum in
coll: vox dis'p' 3. q'v: 2. requ'ito i' sit explicat
non e' opus ocliosa repetitione - licet a
naam in uno solo multa numero d'ist'p'at

In uno numero s'nt plura
possi'nt et accid'ntia officia
diversa; non a. officia
r'adum, quia unus d'ist'p'at
non r'p'ignat.

esse p'nt accid'ntia, in unum n' numero acci
dens in pluribus numero diversis, Subject
esse negl. neg
i' simili, q'ad pl'ns dependet, accidens a s'nt
q' locat' in a loco cum locy non sit caa
Bati, sicut s'nt, est caa accid'ntia: et m'nt
corpora non p'nt esse in loco uno p'naa
q' m'nto minus plura s'nta p'nt ab uno
accid'ntia informari.

2. Successive, quia accidens tang' ag'it
determi'nat' non migrat a Subjecto
in Subjectum.

Nell' accidens migrat a uno solo in aliud
licet albed. possit radi a pariete in
sola, sed e' una q'bdam p'ntia.

Ex hoc concludit Bellarum: fidem Lat'ora
u' u' non frusa, q' e' s'nta
cua d'ica u'q' f'isum q' s'nta s'nta
tang' partib' n'm: notitia d'ist'p'at
q' s'nta in m'nt' d'ist'p'at, q' s'nta
voluntatis q' s'nta accidens n' n' m'
diversis Subjectis.

Non d'ist'p'at q' f'isum q' notitia sit in m'nt' d'ist'p'at, qua
in voluntate, ad q' d'ist'p'at, Subjectis.
2. q' calor a solo d'ist'p'at.

3 odor a q' odorifera
4 calor ab igne in aquam d'ist'p'at.

ad i' fidem et e' p'nt aggr' gatio' usum compositi
et totali' asumpti, totali' (n'q' s'nta i' m'nt' d'ist'p'at)

ad u'ra q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at

E' q' accidens in m'nt' d'ist'p'at: sub' p'nt' migrat
non e' ad 2. Calor u' e' accidens in solo (quia
fuit q' sol' n' ab'ij' p'pon' quior e' q' quo' n'q' sol' d'ist'p'at

q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at
s'nta q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at
sol' q' i' solo migrat n' n' accidens a suo solo
s'nta et d'ist'p'at a sua causa

q' 3. odor mag' d'ist'p'at s'nta suo solo, q' a cal' d'ist'p'at
in solo d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at

Calor n' migrat a solo in a' q' rem
q' n'q' fuit in solo. Sol n' e'
calor, q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at
s'nta d'ist'p'at q' d'ist'p'at q' d'ist'p'at

...fuerit foris...
ad q. quod illi univ. dicitur calor, q. non in
n. abbat in aquam. Et sp. si in univ. n. univ.
univ. et novo graty indi legunt, q. quod univ. rae
valitudo illud ex quo univ. rae, ut in q. sed calor
ppra defuit in univ. h. univ.

conclusio 5. Principium itaq. in dicitur dicitur
nis si ut dicitur, fortuitum ut exemplum
et actus entitativus, et in se prima
prima.

Demig ne sequam pter mittam, hui
continet disputatio tol seialy vera aliphua.
An idem numero sit produci possibile?

Negativa adeo altay in gentium radices
legit animam ut licet reliqs Christiana
religionis artificialy subfiterent, faci
liet in sibi persuadere non poterunt
semel corruptam redire posse.

Artes qdem qcedit noxiosis verbis in quo
ad identitatem specificam dicitur.
offert alij exemplum. j. post. anal. c. ii.
sed ad d. d. nos, inq. ut v. r. a. q. u. l. b. w.
i. e. d. t. i. s. u. r. e. t. a. d. w. i. r. r. a. d. i. o. i. d. o. i.
l. z. et geni d. corr. c. ii. t. ult. d. pro
sumo, absq. d. d. i. o. s. p. e. a. p. i. r. t. a. d. l. y.
i. r. i. r. a. d. i. o. i. a. p. i. d. i. u. t. s. o. g. c. q. t.

6. Nostra sententia pro more sequentib.
conclusionibus definita.
conclusio 1. ex rae evidenter demonstrari
in p. fore alij resurrectionem mortuorum.

Conclusio affirmativa n. conat idem univ. rae
sed idem sp. : si ut caudela conat alteri
caudela non solum in univ. rae, sed
sed solum sp. idem.

vile sis p. l. o. s. p. : Sabina Marfurti p. i.

Ratio, quae principium actionum divinorum
in sola est potentia, sed et voluntas, et qua
citra revelationem nullum nobis miraculum
constare potest, ut plane hoc absque ulla
Baronius ait, quando sine infallibili et volu-
tate dei estimari statuit, vas illud unum
quintarium a leba. stri (quo iudex, et rex
vator, et Marj. et ipsi regni fractum) et
Constantino M. venditum esse totum ac
integrum, ad eum esse id numero, et pro d.

Ita ca. bon. sup. c. 4. ad eum in 32. n.
Affert quidem Thomas Aquinas l. 79. q. 1. q. 1.
res rationes aliquot, quibus demonstrare
zum resurrectionis actum conat, sed
illa sunt, atque fore sibi facili solubiles.

Prima: quod si contra naturam anima in naturalibus
eius desiderium a corpore semper esse
divisum. Secunda: quod anima sine corpore
non habitura esset perfectam felicitatem,
beatitudo est, quae possidet omnia optanda.

Tertia: In quo homo bene agit vel peccat in eo
debet premio affici vel puniri, sed in corpore
homo bene agit vel peccat. Et ad hanc argu-
mentum respondet. Ad 1. negando anima desiderium
ad corpus: quia corpus hoc vel hoc
Seneca epla l. 3. animi pondus ac parva
quod non aliter homo aspiciat nec in vitam suam
libertati circumdatum, iam nemo desiderat
suum carcerem.

Ad 2. esse petitionem principii. s. quod anima non
sineal omnia optanda, quia corpus solum
cum carcere non optaret; quod anima sit in
statu imperfecto: nam sicut angelus perfectus

ne corpore pl subsistere, ita et dicere stoniam
tam per se aliquod suppositum ppletum posse
subsistere.

7. Non ratio iustitia instrumentum et
remio ul poena afficit, cum sufficiat eaue
rincipalem pmiu aut ornary. Si ed res
seruenerit, ut m rerum nra mveniri instra non
son nequeat, ita x. accusantj in iustitia ju
cia humana, qud cum imediate m arau
in pmi, corpus cruciant.

conclusio 2. Ex raoc in exiditex demonstrari
t non ee absolute impossibile eodem numero
reproduci. qd i. ad pporam dispartaudo ex pto
dali. i. Cr. is. toto d Patram, q resurrecti
is possibilitatem probarunt. j. ex tabuly
Bnicorum, Herculj vz flama constupli d
sculapj fulmine tacti, redire vocam d
teoran. qd Plotz Nicephora, Plimij ad,
uul. l. 7. natia sistoria.

ex Phoenicis, q reparat, seq ipsa referunt als.
Hydrargyri ex pto, q dispersum in minutjsi
os pndiculas pa i faubitate in unum coasat
corpus coire solet. 4. Ex Cymica, qd ut
sificio. Achilles ex are factus mitari pl m
ndem Achilles aureum. Hac mter ex pla
emmel experientia, quam allegat Josephus
uercatany Defens. Hruutu iudicis. c. 5. q
ribit, sibi dolonum quendam Medicum Ca
viesem fuisse cognitum, q e plantj
x nullj d serbis peculiari arte subli sos
are paraceat, d singuloy vitrey vaseuly
iguly accurate m dicitat. um rose cineros

Infrascripta alia sunt ginnata, alia diffrata
sue seruo q de ginnatj.

Phoenicis, nunc in terris una fuerit h
primus qui Praetor Herodot. dicit, dicit
tal, aggrucl talj, avo mng xifa. si uul
Nucphor, m d dologo, fuit primus,
sme Plimij tali mfigitj nois, qd
primus dicit ulijs dologo.
vid. f. d. Boni d dput. pag. 47.

alteri papaverij etc: mox igne modici caloris
 ad motu e cineribus q. revocaverit sper plantula
 q. isti erant cineres, sub: suis die: abolu't
 qua in remoto calore in cineres sunt redacta

II. ad rem:

1. non involvat g' dictionem, id est pl' divinitus
 quom numero reproducit n' involvat g' dictionem

licet una, una, q' nunc sub acta una
 p' corruptioem sub aliam formam
 cadat, t. g. arborum: hoc n.
 fieri videtur: si corruptionis
 sed aliquem in arborum nihil
 aliud q' substantiam nra
 cadat.

Minor probat: qd' ut entitatem reproducit
 possibile est, ut identitatem: Non illud qd' per
 nam entitas amissa reproducit pl. Esti nra
 eadem numero. Non hoc, quia i' locutione
 nis probavimus, unice pendet a ea prava
 cuius potestate e reddere nra alicui suum
 individuale, quod antea perdidit: quod non
 idem numero a nra reproducit requirit, ca
 e, quia illa n' tantu e principium individuationis
 2. sicut unum numero corpus divinitus e
 in diversis locis: ita nihil impedit unum numero
 corpus sub diversis et temporib. ut in ne
 secundum nec aliud corpus sit.

2. C. Et oes cas reproductionis sua
 id reproducit pl.

Atq' sic soo st oes sua reproductionis

+ Minor probatur. Habet. i. Efficientem divi
 or potentem - 2. formam eam se: q' p' nra
 3. Finem gloriem dei. 4. Materiam q' quocunq'
 locorum a morte displa e, d'ro maxil in locis
 Hinc Tertullianus l. 1. de resurre: caru: c. 1. vbi
 Habet mat, s' caro suos finis an aqua, in rari
 in balne: in bellis, cum in hac dissolvi videntur
 valit in vasa transfundit.

Nre oblat

Lapides, q; domus & fructus n̄ sunt
ptes domus, quia a uia n̄ sunt
ordinati ad domum & fructus
sed saltem ab arte & fructus a
brutorum n̄ ps bruta q; sim
toto n̄ pt subsari.

Completum ē itaq; idem ē, quod TOTUM.

Incompletum idem, quod pars.

Pars ē quod si naturam ordinatiōem
ad aliqd completum, ita ut sine eo
non nō non, ut non diu, ut certe cum
perpetua imperfectione ac desiderio q;
fit.

Totum, quod per se non ordinat ad aliqd
completum, sed p se subsistere pt.
p. g. rami arboris p se sunt, fructus n̄ sunt;
arbor, combusta, q; feruere pot, ille ab arbor
n̄ facti arboris.

arsumit se: sibi iudici d
altri arbori n̄ implantati.

Tria nobis in hac m̄a sunt consistenda:
1. Totius synonymia, 2. Divisiones, 3. Axioma
1. Homonymia ē, q; totum distinguitur in
Perfectiōem et Relatiuū.

Perfectiōem quod barbari perfectiōem approp
idem ē, quod ens perfectum d q; m̄ra. Ho
Iusni negabat Plato, Drum ē ens totum
non habeat partes, ut refert Scalig; p. 65.

Relatiuū ē, quod si Xōm respectu
ad p̄m d q; solo nobis esse seruo.

2. totum ul ē p se ul p accidens. Com
sac distinctio cum distinctioe eūq; per
p per accidens: Totum per accidens n̄
totum.

3. Totum ul ē lati acceptius q; or dicitur
ul. strictē q; diuiso in plis, q; abstractē
sed respectu partij ad totum: tunc
planeta, cum diuisio in calcauētra
finge p̄

frigiditatem, n̄ propriis & sui totum, q̄a cum
suis sordibus, plauris & caliditatis, plauris
frigiditatis, n̄ referunt ad locum totum &
partium, sed ad locum sibi & adjacenti.

Aliud e totum res aliud tota res. Glada
tota n̄ usq̄ ad nichil quos p̄ter.
tota n̄ usq̄ ad nichil no s̄t resp̄dit, n̄ll̄ al̄ p̄ter

Propria totis divisio e in totum
essentiale & integrale. 3 integrale. 4 Univer
ale.

Adquid alij totum Numerale, sed gratij
frustra, quia comoda referri ad totum
Cassal n̄ d̄s un̄q̄ ex una imitabilib.
L. m. Met. c. 5. Forma discretione. Frustra
num̄, qui totum numerale referunt ad totum
legale, quia cum a toto integrale p̄ aliqua
effert, un̄q̄ nihilominus totum: cum a se
partio effert, un̄q̄ aliquid, non accipit
an̄ totum separis, m̄o n̄ separis q̄ d̄m̄t.

Totum Essentiale duplex est. Physicum, quod
impositum e ex materia & forma: Metaphysica
ad e confectum ex gre & diffra q̄ s̄m̄t
ad h̄ora una & forma ut tradit. Corp̄s.

Totum Essentiale physicum appel
letur solus corporis nature. Totum Metaphysic
um, si compositum e ex gre & diffra specifica
& sp̄s: si oppositum e ex sp̄s & s̄ct̄ibile
e differentia numerica. Individuum
vocali, sui totum Individuali: e. g.
Thyris e totum, s̄ct̄ibile Metaphysicum, sed
physicum.

Secundum h̄c controversia inter Platonem &
Platonicos nobilitate, q̄d̄ illi un̄q̄ n̄ p̄o.
omnium s̄ct̄ibilem d̄m̄t: si carcerem
plum & s̄ct̄ibilem aut appellarunt, q̄n̄

Tota n̄ usq̄ ad nichil quos p̄ter.
tota n̄ usq̄ ad nichil no s̄t resp̄dit, n̄ll̄ al̄ p̄ter

e divisio analogi in sua
analogata.

Aliud e s̄ct̄ibile, aliud s̄ct̄ibile
aliquid licet n̄ sit s̄ct̄ibile, & t̄n̄ s̄ct̄ibile
q̄d̄ n̄. xx una & forma, xx albidum
& s̄na forma.

omne totum physicum e ad un̄q̄ s̄ct̄ibilem
v. g. aia nostra q̄d̄ n̄ p̄ gre & diffra in d.
xx una & forma. Non contra.

Hec doctrina Platonica fuit solatiu d̄m̄t
Ethicis in un̄q̄. Sp̄s ad s̄ct̄ibilem p̄o
in un̄q̄ s̄ct̄ibile p̄o s̄ct̄ibile, s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile
s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile
s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile
s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile

si corpus totum carum aut d̄m̄t
s̄ct̄ibile s̄ct̄ibile in diluio Noach
n̄ s̄ct̄ibile totum, q̄a un̄q̄ s̄ct̄ibile
liberatus e carum, p̄o a s̄ct̄ibile
sed d̄m̄t s̄ct̄ibile.

uno hominis n̄ sit essentialis & r̄p̄t̄a p̄p̄t̄a
sed accidentalis & r̄p̄t̄a p̄p̄t̄a - Cuiusmodi
uno ē in angelum & corpus assumptum.
Verum hunc errorem detulimus in anal.
paradox: p. 30.

Solum integrum & integrale differunt, quod
illud opponatur mutilis, hoc partibus. 1. g.
Homo cui brachium ē amputatum, totum est
integrale p̄ p̄ter residuum aliq̄. 2. sicut
ē totum integrum, quia ē mutilum.

Solum r̄p̄t̄a integrum ē, cuius nulla pars
deest. 1. 3. 2. c. 7. l. 63. Quod si aliquis p̄
desit, mutilum appellatur. Mutilum ē
diminutivum à muto, quia cuius lingua
ē, is mūtus evadit & mūtū, ita & q̄
nani dicuntur & mūtū à mūtū. 1. 2. c. 7. l. 63.

Im̄ aliquid dicatur, sed ab arte originem
conditiones. 1. Ut sit q̄ dividibile. 2. Ut
maneat eius essentia. 3. Ut si auferatur
seario unitatem n̄ in ē mūtū, quia
senariū dum ipsam essentiam non auferatur
manet. 4. ut quā partes habeat ordinem
in toto: hinc totum similare mutilari
quia in quāmodo toto n̄ p̄m̄m̄.

Mutili r̄p̄t̄a ē quā aliq̄ p̄m̄m̄ ē. 4. ut sit q̄ p̄m̄m̄.
Mutilum v̄t̄ ip̄m̄ p̄m̄m̄. 1. Sarnoma & vocem, si aliq̄
desit, non ē proprie mutilata.
2. Ex parte mutilaminis recipit. 3. ut
pars principalis. 4. ut sit in extremitate
sine calce p̄p̄t̄a n̄ ē mūtū, t̄m̄
ē mūtū.

Et nullus, si ausa cautoori relecty. 3. M.
ars sublata n̄ sil apla renasci: ideoq cor
ous n̄ dr nullus, cum corua de po fuit.

Ex possib apparit Pontificay accu
zali loquēdo n̄ militare S. caran
sed potius evētere, q̄ s. partem
malem principalem tollend
nim: calicem. 2. partem forma
lem auferent, nim: habitionem.

Totum 3. integrale ē, quod gstat ex plib
raa s. membris. 4. g. Homo s. tot, intial,
id corpus hominis s. tot, integral, gstat
e capite, videro, brachijs, cruribz. q̄.

Membris dico. ut aliquid membrum proprie
caty, ha rursus a Metaph: smt aca dixer
conditiones. 1 Ne sil forma. 2 ne sil ma
da. 3 id sil pars maā 4 ut sil ps dissimila
is. s. ut informel, a forma.

Membra igit n̄ sunt i anima ex defectu
nditionis priua. 2. Ex defectu rda,
corpus hominis totum ex defectu. 3. Acciden
ia. Ex defectu 4 gutta in aqua. Ex
fectu. 5 partes sors arida, vl putrefactio
sa itidem, excrementa, 6 partes corporis
b angelo assumpta.

Quid si v. corpus integrale placet lati us
tendere, distinguamus illud in simile
homogeneum. 6 dissimilare / heterogeneu.
Totum simile non recte desimil illud ē
uod gstat ex partibz epasdem nois q̄ a
aleno. 1. 2. de etay c. 1. St. de diffra
corborum. c. 3. Venia refery in classen

Omnis impulsus s. ps, sed non
oī ps s. impulsus.

Forma replex: asiformis s. informans,
illa q̄ solim del motum: si forma
asiformis uariy s. caule. Angly s. forma
asiformis corporis assumpti.

Omni acata smt dissimilata,
Et omnes inuicem smt similata.

totum similitudinem nec in quolibet parte
 de vena, si mare, coelum de tota sunt si-
 milaria: quis autem queratlibet partem
 maris mare nominare: aut partem coeli
 coelum. Sed totum similitudine id est, quod est ad
 partes ipsas. Rega. l. 3. t. coelo g. 11.
 si sive cuius partes in se spe non differunt
 cuius modi solum est coelum elementa mare
 linea. Et. Non oportet aequa dividere in infinita
 infini. I. sicutum mare, in salum I. dulci: eorum in
 partes rarietas I. diversitas. I. partes ipsi differunt
 omnes. H. hoc non est diversio totius proprii se
 dicti in sua parte, sub divisi. I. accepti
 subjecti in sua accidentia.

Inna I. I. similitudine, I. in parte rarietas I.
 similitudine, quod est parte maris.

Totum dissimilitudine quod est, quod est ex parte
 spe diversis: spe non differunt extrinsecus
 teor, rarietas I. diversitas. Et.

Inna I. I. similitudine, I. in parte rarietas I.
 similitudine, quod est parte maris.

Totum dissimilitudine semper est organicum, ut ab
 inveniunt quidem neque partem in se in se
 posse. Cuius non aliud sunt partes aiaty
 nisi mera totius suppositi instrumenta. For-
 malis in diffinitio est inter totum dissimilitudine
 organicum, quia extra usum totum aliquid dissimilitudine
 dare et est. si item organicum: Nam in
 altera vita in se in se, ut in se, ut in se, ut in se,
 talia de. partes sunt totis, non in se in se in se,
 quia nulli sunt usum.

Inna I. I. similitudine, I. in parte rarietas I.
 similitudine, quod est parte maris.

Totum dissimilitudine subdividit in principale
 minus principale. Principale cuius partes
 sunt formae absoluti neque, ut sine illarum
 instrumentali opera formae esse nequeat: corde
 namque laeso anima discedit, non item laeso pede, quod
 est pars minus principalis. Hinc fabuli accen-
 dum est, quod nonnulli in se decollato animam
 manere

canere superstitem existimant, et vitam serua
 usq ad solis occasum. Obstat nonnulla
 praecepta, quae vultu si in colle Vix. disti g'o.
 ab initio soluta.

Demum totum universale, aliis, totum quod
 si, quod comminabile est inferioribus et ad
 predicatōe in qua dicitur dicitur, et in
 naturali numero ponit comminatu.

Totum itaq universale est de genus, cui est
 spes predicabilis. Individuum quod est totum
 desentiale et integrale non item universale
 ga sub se nihil complecti, et q predicabi
 lit.

III. Axiomata sequuntur et solo, quorum
 aliquot collecta et explicata sunt in syll.
 c. vi. § seqq.

Unum vel est simplex vel compositum - hoc verum
 est forte et adiectivorum unum, indifferens:
 illud etiam dicitur non digessibile. et
 mel. c. 3. Unde compositum simul ac dividit,
 acta non amplius unum est, sed naturam quod
 est unum.

Quoad Sonoriam simplicem et absolute
 quod omnem soni compositionem respicit
 quo sensu solus dicitur et eas simplex, quia
 si compositum esset eius esset dependens et
 haberet se aliquid prius, partes enim: propter
 id quod involuit contradictionem. Nam coi
 dicitur unum et per se per dicitur intelligitur
 eas aliquid primum et independens.

et comparati comparatione abusiva, quae ex
 ponitur a Logice per oppositum cum adver
 bio minus: si aut simplicia ratio, quod
 minus sunt opposita, ut Angeli, caeli, terra etc.

quod unum dependet ab alio, illud est po
 terius eo, a quo dependet, quia 500
 dependet ab alio, et al. n. et in
 sensu in sol. § sensus a posteriori
 al. a. prius.

Dependens ab alio, non potest in se
 Corinna verba capilli sunt pars, quia sunt potius
 oris toto. et licet sint pars in se sunt cor
 mia pars et alio simpliciter, sed alio, coruof.
 barba in se non sonuq absolute, sed sonuq
 barba, dicitur in se pars sonuq abs. sed
 sonuq dicitur.

omnis pars potest esse pars et
 angulorum: quod si totum est totum in se
 opposito in se est pars; Nam totum
 quod est pars; in a. pars, ut in diei
 et q.

quod ita et toto, cum non dicitur in se
 et partes, sed simpliciter carum soni
 et in illa et vera, et angulorum, cum
 videtur et licet.

Predicata quod sunt ab alio et et corpore, sed
 et sebil de corpore et aut et alio, ratio, quia
 fiant propter hoc, hoc est impossibile. Sic quoq
 legunt et quod est in gra. et alio.

Partes extra numerum non sunt partes.

Quod est in se et toto, cum non dicitur in se
 et partes, sed simpliciter carum soni
 et in illa et vera, et angulorum, cum
 videtur et licet.

Unum est unum cum alio et alio et corpore
 et in se et toto, cum non dicitur in se
 et partes, sed simpliciter carum soni
 et in illa et vera, et angulorum, cum
 videtur et licet.

Dicitur in libro de divinis nominibus quod omnia sunt
naturaliter, sed personae sunt.

¶ Dicitur si sit in alio per se in actu per se
quod dicitur actus in se. et non nihil aliud quod potest
ad se dicitur in se in actu per se.

Quod in se sunt in persona id in aliis rebus
et suppositum.

Divisiones talis compositi variae sunt. 1. Com-
positum ex actu et potentia: haec divisio gra-
visima est et reliquas omnes complectitur.

Advertendum huic est omne eius creatum
habere explicam potentiam, et perfectam
et corruptibilem.

Compositum ergo omne eius creatum est ex actu
et potentia, quia est potentiam anteriorem.
Ex hac compositione oritur forma per se.

Quod non potentia in unam essentiali coalescere
nequeunt: ex duobus a. actibus non fit unum
per se.

2. Compositum ex esse et potentia: essentia huic
est, quod inherens est ad esse actuale et poten-
tiale. Haec est existere actu iuxta expliciti-
onem suam. Nam verba denotant

actum. Tamen in creatura actu existit et posi-
ta et in potentia, quia quod potest et aliquando
in actu, iam in actu. Absque compositione in se
in actu, dicitur, qui non potest concipi, et indifferens
ad esse actu et potentia, qui est unum necessarium
sua se habet, quod non potest aliquando non existere
et non existit actu. Minus actuale est.

3. Compositum ex materia et supposito: ista materia
mater est compositionis, quod non potest observa-
ri, distincta esse, nescit, illa si in unum
coacta fuerint, discernat et composita.

De hac compositione nihil nobis potest esse manifestum
cere, nisi distinctionem ostendat, mysterium
incarnationis, quod secundum naturam potest
esse humanam, et tamen non est persona hu-
mana. Natura in se fuit humana

Substantia

substantia et materia, sed non fuit peculiaris aliqua
humana substantia et persona, nisi velimus cum
Nestorio asserere quod quatuor ex duobus personis: sine
sua materia, quia per se non subsistit, sed in materia
non est compositus ex materia et persona, quia quidem
compositione ego tu, et alii quibus gaudet.

Compositus vel per se est, vel per accidens. recurrit
hoc eam distinctione in unum per se et per acci-
dens.

Compositus ex parte materiae et forma: item ex materia et
forma: item ex partibus materiae, sed supra modum quo
sunt, quia eadem sunt cum toto, cum toto unum sunt,
essentiale et integrale, ideo manum de tabula.

AXIOMA.

Axioma sui primens illud esse unum solum est.
Simpliciter, praesentibus et composito. Ratio quod
nobilitas in unum. Et eius est nobilitas.

Notanda in hoc est. scilicet: ex parte, quod si distinguitur inter
simpliciter primum et simpliciter unum: illud est, hoc
materia prima. Ad demum simpliciter praesentibus est, quod
proprie abesse a primo simpliciter: sine nihil impedit
solum unum est perfectioque simpliciter.

CAPUT VI.

DE MULTO

Distinctione et Oppositione.

De uno quia actum est factum, non negligenda
et consideratio MULTI, adeoque dicitur factum. 9 a
Metaph: sub quo rubricis distinctionis 13 et
Oppositionis explicari solet.

Distinctio ois triplex. 1 Reals. 2 Rationalis. 3
Modales.

diversi sunt gradus separatum eadem n.
solum natura sunt et solum sunt et ut una
prima. 2. eadem in solum in, sed et vivere
vel arguibile. 3. eadem sunt, quod per et
et vivere sed factus ut alicui. 4.
eadem proprie accidit ad dicitur
et per in vivere, sentit et intelligit
sunt, ad solum: et hoc natura solum
in actu in divinum: illa v. oia
ostendunt solum vestigia similitudinis.

DISTINCTIO REALIS.

Separatio est realis, quando res a se est
separata, et est propria, abstractiva et
rati, quod est, et sunt, quod sunt, cogitant
et si non sunt quidem. Ut quod patris
abstracto a corpore, et separatio realis:
quod v. abstractum cogito alium inquit
cum separo a se solum retrahit.

Separatio positiva est, quod alterum iuste
sunt, s. + quod in quibus locum, quod
separat, quod alterum.

Separatio praesentiva est, quod in quibus locum
et separat, alterum in ponit.

separatio unitiva est, quod non, quod separantur
ambo existunt seorsum; et quanto sunt
uniti, ad hoc acta a corpore, motus
separat, tunc fit separatio unitiva, quod
acta a corpore in se ipsa non separantur.

separatio unitiva est, quod non, quod separantur
non amplius ambo existunt, et quanto sunt
uniti, tunc fit separatio acta a corpore
sed hoc separatio non est unitiva, quod
acta a corpore in se ipsa non separantur
seorsum existunt.

Realiter I. distinguuntur vel in genere vel in specie intellectus
non facit, sed in se non discrimen, quo pacto opponit
distinguitur latius et completius modalem: et in
specie realiter differunt, quod eorum substantia essentia vel
actu separatas, vel certe separabiles multo. Quo quod
dem pacto discrepat distinctio realis et distinctio
modalis: nam separabilis quidem est modalis. Et quod unio
ab acta a corpore, sed non separatio unitiva, quod unio
facta acta a corpore separationis magis existit seorsum
dices etiam potest a corpore beata: item accidentia a
suis subiectis differre realiter, nec tantum in posse
separari separatione unitiva.

Bo per naturam non sunt separari multo: possunt tamen
divina potentia. Possunt enim deus faciam beata aliquid
servare sine suo corpore et existunt sine subiecto
cum nihil sit implicet conditionem: sed modus
re modificata ne divinitus quidem est separabilis quia
essentia sine re potest, unio sine re unita in se
tra sine re, cui in se, est in se in se sine se
his positus apparet non esse realiter diversa, et quod
loco differunt, quia unum ens divinitus in multis
locis esse potest: non enim tempore differunt, quod uno a
suo natus est, et item a deo productus tempore a
se ipso differunt, non tamen realiter: non enim. Quod potest
camentis distinguuntur, quod sicut una via est ad se
tibus et tibus. Ad se: ita actio et passio in se ipsa
unus sunt modus, et illa respectum habeat
ad agens, sic ad passum. Non enim quod definitio
one differunt, videtur sicut syllogismus. c. 20. Non enim quod
signis

Figura distinctio realis
idem sunt.

signis exteris discrepant: nam uno numero febri-
st plurimis signis manifestari: sicut ex Iudaea
Matt. 7. sub diversis 309 signis instituta, n. pl. pro
p. om. 3plex dras.

Distinctioni reali addit quasi realis: quod tunc dist
ferre movi inter se, nam si augeb. Argentin. unido
sui corpore a sumpto g. stib. l. r. e. t. Roma, d. u. m. b. e. r. e
et corpore I. t. n. n. m. b. a. r. e. r. e. t. t. u. n. e. i. g. u. r. u. m. o. d. i. m. b. a.
entia differrent realiter.

2. Ens a non ente seu negativo seu privativo.
3. Entia rationis inter se, ut Baran a Cerbero differt
realiter, quia si Baran et Cerberus in mundo
existerent, realiter forent diversi.

Distinctio rationis e, qua quod in re est unum a mente
apprehendit, tunc est distinctio. Exemplum suppedi
tel. Arles: l. i. Arles. q. is. in circulo, in quo uno
eodemq. manente distinctio in conceptum, q. q. e. a. u. m.
haec distinctio est in re non repial, in qui sic distinguit
non mentit, quia in re est. Prods l. 2. q. 2. t.
us abstractivum sc: abstractione p. c. s. i. v. a. n. o. n.
negativa. Simi Menzoda disp: Log: 3. 5. i.

Intellectus aut, si implicandi objecta realiter in par
tibus.

Distinctio rationis vel e rationantia vel ratiocinatio.

1. Ratiocinatio distinctio e cum intellectus sua disti
ctio in re nulla, et occasionem aut fundamenta
ut qn idem. ac seipsum comparat. Et dicitur Socrus
esse Socrum, ubi per se et q. d. i. c. a. t. Socrum
distinguit a se ipso.

2. Ratiocinatio e, qua sumit occasionem distinguendi

Poliviani et eius de Traasylvaus ar
quomantim. Si vos Litorauy pot. his
collegia tres personas, nisi licet tres
collegio tres ex apparitione et triplici
Matt. 3. q. a. q. signis differunt, illa ratioc
differunt.
Et urgatur, quod q. h. u. m. differunt
realiter et differant.

transcendentalis n. fr
separabilis a re
q. d. i. c. a. u. l. a. n.
gim

ex rei effectibus vel aliunde . e.g. calor in solis & in
idibus, visiloum q. expiuar quis contra reo effectus, idco
distinguitur in calorum solis in liquificatione & expiuar
fuit, quia caliditas est reo termino a quo & ad quem
idno tunc distinguitur in actiua & passiuam, quia in
iustitia & iusticia cordia die & g'ra obpita & effectus
non p'nt inuicem: sed p'nt aff'cti p'nt hinc dicitur
tao' r'oc' r'oc' r'oc' ca. a se distingui.

Ad hanc distinctionem comode referri potest distinctio
formalis, sed ex natura rei, quales est inter somnium
& aial.

Distinctio Modalis explicari non potest, nisi auctore patet
cognitione Modi, seu Entis Modalis, cuius consi-
derationem sime in locum referre voluimus.

Modus vox valde est egra: sicut n. i. Modus latius
siue pro oi qualitate, cognitione, determinatione
restrictione, mensura ac moderatione rei . vel z.

stricto in sensu Metaphysico, q. Modus est affectio
Entis extra essentialis, ab ipso in ente realiter n.
diversus. Nam vno . e.g. i. quid est reale & q. si
nemo cogitaret, in aia unita est corpori. & qd
extra essentialis, quia seruari aia potest suam vno .
i. non in est alia res nova: si n. vno est realiter
ab aia diversa: potest diuinitus separari, quod
fieri n. posse supra est demonstratum.

Exempla eiusmodi Modorum sunt: vno in aia
p'ntia, subsistentia, qu' r'atio, dependentia subiecti
describentis et gradus qualitatum, addit, sed q'ntitas
est a Franc. Murdia. l. 2. d. gen. & con. disp. 2. 93.
& s. Ex Mendoza l. 5. d. atq. s. 5.

Metaphis.

Distinctio itaq modalis e modi a re modificata
est & ab ad sensum provocemus) distinctio inter sum
culum notio implicatam e

diffra naa a substantia, accidentalis ab inhaerentia et
sed rei intrinsecam lucem affundemus ab exemplo verso,
quomodo differat quantitas a materia

prima. Quomodo differat a materia prima
realiter, quia e totum item l. s. d. gen. d. corr. c. s.

l. 32. non e separabilis a materia: fac n. divisibilis, se
parari posse quantitatem a substantia, tum gram

aa corpus tale sit manuum extensum & divisibile, et
num in punctum aut in spiritum sit habiturum

posteriori difficile factu e, ut credamus: Et relinquit
prius, ex quo seqt, quod quantum sit futurum

sine quantitate. Frustranea e extensio qualitativa
et quantitativa Suarezii, quia ab hac vltima n. e

opus e entia n. siml multiplicanda pter necessitate,
quia vbi nulla allegari pot.

Nec obstat. Quorum uno mutato, aut ad dimi
nitio alterum a mutal, auget
aut dimouit, ea realiter

differunt. Sed quantitate mutata, per
concordantiam d. ratiocinatio
onem substantia n. mutal.

Ad hoc argum in syl. 2 can. tog. c. vi. deinde quanti
tas n. differat a materia sola ratiocinatio, quia revera nec
cogitante differat. sed 3. Modaliter, quantitas n. e modo
a substantia separabilis separatio non multa.
Fieri quidem negl, ut substantia careat oi quantitate
sed satis est sine gnte determinata ac designata hac vltima.

Substantia est ad sui quantitatem, ut
in s. Coena & substantia corporis Christi, sed
non est in sui substantia: quia e in sacra
coena e quantitas panis, substantia qd
panis accidit, quod immutabile e dicit
fuit: prius e divisibilis, sed
super naturaliter: posteriori v. sit natura
lecto, panis n. naturalis qd e.

Causa cui corpus e possit panis
facere per alterum (causalit) i quia
n. qualitas, vbi si facimus butyrum d
ferrum e tantum quantitas in toto
vniuersi & butyrum facultate pntertray
e per ferrum. 2. Si qualitas sit in
sine posita partem eam, sequitur
idem effectus, sed ad usum e
forma sua, qd crassa v. zera

quantitas e separabilis
est a materia ratiocinatio
determinatio

Distinctio realis, q̄ alias oppositio de se est separata
in qua unum multis oppositū repugnantiā opponit.
ut Soccus, equus, album de se aliū in Soccus, o magis, ab equo,
nec album magis a docto discrepat, q̄ a cauro aut calido.

Et opposita strictē, in qua aut unum unum aut unum
māter, sed eam repugnantiā in equali opponit, ita
ut ab uno magis, ab altero minus, ab alio mixte differat.
Ita differunt album & nigrum, quia nigrum ab albo magis differat
sic et differunt viride & flavum, quia flavum magis differat
ab albo q̄m viride.

Opposita strictē subdividit̄ in eam, q̄ discrepat ter
minus positivus, et eam, q̄ discrepat p̄ terminum
ex semisse positivum, et ex semisse negativum.

Quorū discrepat in gratiam & adversam, quo pacto
differat album a nigro, calor a frigore: et relati-
va & oppositio Patris & Filii.

Hæc distribuit̄ in privativam, quæ est inter vider
tam & cæcū: & in historiam, q̄ est inter Socrum
& non Socrum.

Axiomata sunt.

1. Contradictio proorsus est mediata, sive mediū
participatiōis intelligas, sive negatiōis, quæ ex poni
solet per hanc formulam: datur tertium.

2. Privativa & relativa sunt mediata, q̄ ad unum
participatiōis: Medialia q̄ ad med: negatiōis: quæ
patrem & filium - datur Tertius non pater, si niter frat̄ &
inferum datur frat̄, non frat̄.

sc: in hanc partiū part̄ sed
negatiōis.

3. Contraria oppositio est participatiōis et negatiōis medi-
ata. Contraria est colorib; unū vis videt̄ explicatū
in coll: Vox: 5. q̄ 2. Reliqua axiomata
vide sis in cau: log: Syll: 6. p: 131. & seqq:

Caput

CAPUT VII.
DE VERO ET FALSO.

Verum & plerumque definitur solet: vel negativè, quod n
est fictum aut simulatum, in qua significacoe etiam
privativa comprehendunt; sic dicimus verum
cœcitatem, non quod cœcitas sit verum Ens; sed
non quod sit ficta, aut à eadē ex cogitata: ut
relativi et sicut de verum id esse, quod conforme
est intellectui tam in creato quam creato. E.g. verum
aurum quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
sicut dicitur, et sicut dicitur dicitur dicitur dicitur
sicut falsa sententia iuris.

Et hoc eodem sensu verum cum ente convertit, alij
compositum est ut tradit Herolt, ex auctiva parti
cula ve et noie res, cuiusmodi compositio est ut
resemens et referentium. Hinc legitur in simplicium
apprehensione seu prima mentis opatione non
dari falsitatem et frustra ee, qui Logicam veri
falsiq; sequestram et ad primam mentis opatione
referunt, si n. ommē Ens verum est et omne verum
ens tunc sanè nullum ens simplex est falsum: at

testante Philosofo 1. 3. d. au. 1. 4. c. 22. ratio
petit ex principio animastico, quod sensus
errare non potest: qui si errare non potest, nec
intellectus à sensu dependens salvandus videtur. coll.
P. 100: disp: 29. v. 3. Non est al. ommē verum.
Propositio falsa et vera.
Propositio falsa et vera.

Ad d. quibilibet dicitur falsi, d. q. ad
sitat. et falsum aurum, et compositum argumentum. 3. Contraria
in form. et dicitur. et sicut hoc dicitur, et dicitur in p. ita dicitur
nec potest et verum et falsum.
Ad ad 2. Considerando gl'iofiosum sensu dicitur, q. de: propositio
falsitati subita sit vera propositio, cum dicitur sicut, quod ad

erunt Logici & dicitur Logica
privatis quos primam mentis
opationem. Nam ubi est et falsi
sicut ubi est et opatione logica
falsum à vero disgregat, abbas
dicitur n. et dicitur, et dicitur
ubi moribus nullis. Est n. Lo
gica medicina, cuiusque dicitur
medicina succurrit corpori
ita logica aurum.

omnis n. est al. utrum al. falsum. si
falsum, et est vera: virgo infra et n. et virgo
aurum falsum et aurum.

propositionum *veritas*: constat u. falsa a quibus dicitur
 & copula sunt u. vera. Negando in sensu composito, quia
 propositio falsa q. falsa u. u. vera, sicut actus u. u.
 bonus & n. in ueritate & bona.

Differentia n. sunt triplex: eorum et finis
 & differentia eorum alij quos animalibus, in
 diuinitatem n. est: propria & propria
 officina.

Ad 2. Considerando has propositiones falsas, id est: dicitur
 dicitur. hoc & uerum. Videtur u. intellectus sic arguuntur,
 quod si extrinsecum auri spiritum, colorum, pondus, u. u.
 sub hoc obiecto, quod sit in ore. In hoc syllogismo, maior
 & falsa, quia ex indicij ueritatis, quod est arguuntur
 affirmativa, q. omnia bonam Logicam, ex cuius & creta
 a q. ad spiritum n. et arguuntur affirmativa interiorum
 & extrinsecum ipsi simpliciter extra intellectus, propositionum
 aut diuinitatem n. sunt falsi, quia quod falsum auri
 de, id uerum & extrinsecum oribaleum, saltem respectu uol
 & diuinitatem.

Ad 3. Verum & falsum in prima ueritate
 operationum opponuntur sibi contradictoria, in da &
 & ueritate ueritate, ubi u. idem & uerum & falsum,
 quod est u. non uerum, q. ad a. contradictoria ueritate
 ueritate atq. sic uel possit, utq. fuerit.

Sequuntur definitiones Veri.

Veritas uel Metaphysica uel Logica uel Ethica.
 Metaphysica est conformitas rei cum conceptu, e.g. si qd
 auri sit, ut ad oibz tale habeat, tam de ueritate
 auri in sensu Metaphysico.

Logica est conformitas conceptus cum re, ut si qd ita
 & auro disputet & loquat, sicut naa & ueritate
 auri in se ipsa est.

Ethica est conformitas cum uoce ut si
 quis ita loq. ut cogitat: e.g. dicitur affirmat
 & ueritate esse expugnatum a Delis, sed sic loq.

Ad 1. q. ueritate ueritate cum ueritate
 diuinitatem ad quam ueritate n. simplici
 & ueritate ueritate, sed sufficit q. ueritate
 ueritate ueritate & cordis.

Hinc ueritate ueritate 1. 2. ueritate ueritate
 ueritate ueritate, sed aliter:
 ueritate ueritate ueritate.

gter

praeter mentem suam in qua videtur esse, Bre-
dam non esse expugnata. Quod si casu fieret
ut interea ipse in Breda caperetur, tum verum
quidem dixisset Logice, dixisset n. ut res se sit,
sed non esset. Rursum si quis ab alio deceptus
indixisset Bredam esse expugnata. I. Carto
falsisset rem ita se habere eadem de fama
propagaret, verum is diceret et sic, sed non
Logice.

II Veritas vel est rei vel cognitionis: Illa eadem
cum veritate Metaphysica: haec eadem cum Lo-
gica; Illa est mutabilis et positivis obij ad intelli-
gendum requisitis, necessaria: sine illa autem
et hoc. Haec mutabilis, cum ut et re eodem
modo se habente diversa sunt opinioniones.
vel eam sub una opinione res mutatur.

III Veritas vel est Apodictica vel probabilis.
Illa nascitur ex veris, primis, immediatis, priori-
bus, notioribus et certis conclusionibus: haec ex me-
diatis, remotis, vulgo erroneis, proverbij
testimoniis.

Veritas Apodictica vel est a se ipsis vel a
se ipsis: Illa comparatur Luna: haec soli:
Illa conclusio est, haec principiorum.

Axiomata.

Verum non datur verius: describamus hic rationem
Hurtadi disp: Log: II. S. 2.

Indivisibili nil majus est. e.g. unum punctum
non est magis alio. Conformatio cognitionis cum
objecto seu necessario seu contingenti est indivisibi-
lis. quia aquae adus rei contingentes adequatae cum

Assumptio est inhiabilis. Nam si
dividit, non est amplius alia, aliquid
altero certius, sed non verius.

suo obiecto, atq; adus rei necessariq;: Et conformatio
una non est major alia: hinc hominem esse aial
non est verius, ac hominem currere, et sic
illud sit.

Demum similitudinem: sicut modus aureus non
est magis modus q; argenteus, et si nobiliori q;
materia: ita necessaria veritas est nobilior
sil non in est verior veritate probabili licet
evidentior aut certior esse possit.

Ne obstat auctoritas, et sic, quae ex caluosa
vulgari: propter quod unum quodlibet esse. et post
au: c. 2. vi probat, praemissas et prioris geberoni
qua dicit affirmat propositionum unam falsam
et post, non in ingl. l. 2. mel: c. q. ratione modo
fity, qui quatuor et quing dicit, q; qui in
unde et fonsu gres efficit, datur et vero verius.

Et ad solutio illis arguti praeibit, et iusto fonsu citat
Lancouy, quum tunc etaly videt, J. c. p. l. 2. art: 4
d. ii. Et ad 2. Negaty q; q; quia falsitas latior
est veritate. Nam q; sunt argumenta, quum dicit
ibi sunt, at q; distat non aequi, magis non abest, qui
transgreditur ingit, q; qui spirat.

2 Veritas coomitionis mentalis a re obiecta non
ab aio est iudicio cognoscentis. l. d. n. c. v. d. slo
dem itaq; est conba sibi Corusly Martini c. d
erro p. 338. Et veritate et profua ulais di
centis aliusq; Sois, sive is spiritus sit, iudicant
vult, non a. Et alio videt et et prae quod, quid
verum sit. Cornelius Martini cum multis alijs
sic excipit practicam veritatem, q; non dicitur

rebus potest

rebus oribus dedit essentiam. Et impossibile
 est quod veritas, ut adeo verum creaturam veri
 tatis esse aut pendat a deo, nisi v. versa. Sed quo minus
 crearetur, et sic: comely accedere potius, caa est, quod
 essentia ipse fundit eam existentia. Essentia
 est non repugnans ad deo, q. n. e. alijs
 spectus divinis sicut existentia. Tunc igr
 sequenter veritas, existens a deo, ut
 ipso artifice: non item veritas, p. scendens
 ad alijs p. potentiab. Sicut n. domus, quo
 la parata sua essentia est mensura
 ad ea artificis. Qui domum, statuit in se propria
 unyualiony, sed ex n. a. p. m. solo domini
 deum libita, nihilominus artifex est ex
 domus in actu producta: ita deus creavit
 e. q. hominem, sed q. s. modo creari de
 creavit, p. cum his paratib. essentialib. id eius
 tad est q. r. e. d. m. p. n. irrationalem fecit
 vel alio modo se habentem, n. hominem
 sed vel nihil, vel quidvis aliud creasset.

DE FALSITATE

Veritatis natura perspecta facile est definire
 falsitatem. Cuius si Logice auipit; deformitas
 est q. e. p. l. u. a. re.
 Si et sic: dissonantia est vox a q. e. p. l. u.
 In gre: Falsitas est dissenso rei cuiusvis a
 re signata. Nam si q. p. m. m. h. r. i. p. o. s. s. u. m. u. s. s.
 u. p. i. t. u. s. p. e. r. s. o. c. t. i. d. i. f. f. e. r. e. f. a. l. s. i. t. a. t. e. m. a. u. g. u. l. i. o. n. u. m.
 q. a. u. g. u. l. i. o. d. i. s. t. a. n. s. u. m. u. o. l. u. e. n. t. n. o. n. s. i. g. n. i. a. s. i. g. n. a. t. o.
 s. u. b. p. a. r. t. i. c. i. l. i. a. s. u. b. j. e. c. t. o.
 De errorib. tad s. artij, cuius modi monstra

Falsitas Metaphysica u. h. t. q. a. o. r.
 t. u. y. u. e. r. i. t. a. t. e. m. s. i. n. f. e. l. i. c. i. t. a. t. e. m. p. o.
 i. y. s. o. n. i. a. t. u. y.

quodlibet vel in defectu vel in excessu.

sunt, hinc iniqui sunt, falsi dicitur, an mali
seu imperfecti.

¶ Falsi nullo modo dicitur debent falsitate Logica
quia aut abstrahunt ab ipsa arte, quam
glibet artifex sapere et, vel ad idea super
artifices, qui vero sponte peccat vel casu
obliquo, si primum tum non est falsitas,
quia non discordat ab intellectu eo, a quo
provenit, sed ab alio: si idem tum ite
rum non est falsitas Logica, sed men
daciū ethicū, praesertim si ad
fallendum comparata est eiusmodi discor
dia, aliter n. praesertim Grammatici solent
si sciens faceret: vid. Epist. gn.
si tertium, rursum non est falsitas Logica
et sola discordia est conceptus a re, non
effectus a sua causa. Hinc notis
quatinus de, definitionem tunc effectus
artij monstruosum si a regule iustae
definitionis alluderet, non debere
falsum, sed malum aut imperfectum dicitur.

Falsitas ethica alias mendaciū rectissime
definitur a Malitiosa, et signi extermi et
conceptus intem: Y. contradictio a
Malitiosa: sicut n. omnis falsitas Sophistica
est, ut demonstramus in Idea p. 172. sed
ea demum, quae ad fallendum est comparata
ita illa in dissonantia vocis est conceptus me
daciū est, quae ex malo est deceptio

p. 172.

proficietis animo . 3. signi exler
 mi: sive vox sil, sive gestus, sive exterior
 vestigi s' habily . 1. Contradictio, n n. men
 tily, qui ul celat oio, ul dicit disparatam
 ul similem veritatem, sed q' g'dictori am.
 e. q. Obstetrics Agypti ex i. v. i. g. n. nio r'phor
 Saburracl. vritate g'p'tz propositioni b'p'tia
 tari g'p't'ansa . Quaedam mulieres Hebrae
 n'quid obstetrici opa:
 Quaedam mulieres Hebrae non n'quid obstetrici opa:
 mmi 4.

Cum itaq' Rex auisset obstetrics ing'ldi mandati
 illa v'ritate r'pondit, sed p'positiois ind'p'ta:
 mulieres Hebrae non n'quid obstetrici opa:
 si v' v'ritate cogitasset, ut m'ltas Hebrae
 n'quid obstetrics, et r'pondisset Regi d'f'i
 m'it' q' quaedam mulieres Hebrae n' n'quid
 obstetrics tunc d'v'ntum f'm'p'tul v'ritate,
 q' d'ix' s'ant n. g'p't'ui in t'ruo.

Lucus Matt. 9. f. Nominis, m'g'l, d'x'it,
 sicut est q's. Ego f'nam tanq' u'ic'aculi
 d'v'ntum d'v'nt' . H'c fuit g'p'ta
 Eri cogitao, cu'q' p'tam suam r'p'p'uit
 alt'ram, q' d'v'nt' p'v'bitiois g'v'nt', si
 v'itio involvit, et f'ie m'ndacium, sed
 v'ritatis r'p' p't' occultao . Proinde p'f'v'nti
 p'f'v'nti locum. Luc. 24. 20.
 ad v'v'nt'ul' i' p'v'nt'ia r'p'v'nt'ia
 f'ing'it: l. 3. m'ndac. e. v. nam cum g'p'te
 f'uit, et longius i'v' una p'art' sui,
 g'p't'us signo r'p'f'it, alt'ram occult
 v'nt' . fuit n. r'p' g'p't'us g'v'nt'ial'.

2. Perfectio ul e prima ul media ul iug.
 Prima e; q in sola perfectissima di natura
 veniri pot ut opolentia, immensitas, aternitas de
 hecia, q in creata & increata naa recipit
 ut bonitas, veritas, sanctitas.

Secunda, q in sola creatura recipit ut in deo
 immo, ut mobilitas, cognitio, discursiva
 libertas tam ad bonum, q ad malum, iustitia
 immutativa. &c.

Quis. Quis est perfectio in deo, & proinde q
 est perfectissima. R. Nihilominus, cum perfectio
 in deo, primam qdem formaliter. & sine
 propria substantia: unquam invenitur, quia
 sine creatura bonitatem. Et participativam
 tam obtinet excellenter: hinc solum deo boni
 te: cuiusmodi: sine omni intellectuali, quia
 deus e ca plurima diem illa quia similitudine
 perfectionum.

3. Perfectio ul e essentialis, quae in intellectu
 & accidentalibus videtur. Illa e idem qua
 pertinet ad essentiam suam debitam nihil
 esse, quo pacto deus perfectum e, & d
 none imperfectum non est.

Hac cum nec aliquid, quod ad essentiam non
 pertinet, debet tamen adesse, imperfectio acci
 dentalis appellatur. Hinc posteriori modo
 dicitur imperfectum.

4. Ratione quantitatis, ut nostrae. e.g.
 Pignori, quorum tota coloris n e parte
 altior uno.

qm: aliquid est, q adit debet esse perfectius, ut
 accidentibus.

Quantitas dicitur in ead certitate qstatis
 Invenitur, dicitur v. accidentibus dicitur:
 sic arbor licet altissima in usque
 sui non sum.

Transcendentaliter pessimus, diaboli bonus est.
Naturaliter scilicet bonum est, si sit prole
Moraliter neg diaboli bonus est, neg meretur
Item malum poena, est malum reale, mal
culpa morale. Tale est bono morali legatum in
doctrina uoluntatis horum, uobis hic non licet ubi cau
reuerentia

¶ Bonum vel utile est, vel fruibile.

Utile per se et proprie non est bonum, quia
bonum est id, quod appetitur, at utile non est
id quod, sed quod. Alii alia appetunt
et sequuntur, at non in finem: non est finis,
cum quo bonum queritur, sed medium,
ad finem tendens: imo bonum utile in
re et per se saepe malum est, ut respectu
crucis.

¶ Fruibile bonum vel honestum est, vel
incontinentum.

Honestum est, quod appetitur ab appetitu recta
ratione directo.

Incontinentum est, quod a sensitiva facultate, qua
bestiae et inanimata, appetitur. e.g. bibitio aquae in
medeo paraxi sono febrili bonum est su
cunctum, non item honestum.

Axiomata

I. Omne Ens est bonum: aliquo (quasi) appetitu
amabile, quod hoc vel illo.

Bonus est et i. Diaboli, saltem appetitu divi
no, non quod deus operatur, id vult, quod
valde bonum

bonum est, diabolicam certiam dicit
servat. & eam vult. & bona est.

Bonum est venenum, etsi non sit, in se
se bestia.

Bonum est ignis, etsi non resp. lignorum,
na consumit, in resp. carnis, qm cogit.

1. Omne Bonum est Ens: quia omne non
Ens est non bonum. Nam a non ee & a n-
tate abhorret omni naturali appetitu, cum
omni appetit esse, idio in voluenda
tionem oia si comparata, ut in ea
felicitas suam essentiam gervare possit.

- Dices 1. Quod melius est bonum est.
Non uti in melius & scandalizant puros.
Et Non uti in bonum est.
2. Omnis appetibilis est bonum.
Non uti in appetibilis, exple, utoxy & es
Et Non in bonum est.
3. Omnis repugnans est Ens.
Quosdam malum est repugnans.
Et quosdam malum est suum.
4. Omnis suum est bonum.
Finitum est suum. Et negaty unum y sit suum unpi hinc ad aliud
Finitum est bonum.

ad 1. Majorum in seipsum, quia in comparatione ab ipse
in hinc argueri ad positivum, nisi per oppositum unum
adverbio in unum.

ad 2. Aliud est id, qd appetit, aliud id, quo il dolo
lege et libertate a fortitudo, ut quid vis aliud. Al q
mortem hinc & modum, sicut & amorem potitio unum
ad sanitatem ager pervenire laborat. Dicitur in
appetibilis appetitu naturale est bonum, in appetitu
non fraso: qd n. non appetit, malum piea laborat.

ad 3. Malum suum vel neutraliter et abstractivum
id est, quod malitia: ut in masculino & gestivo,

Et id est malitia, ut malitia, ut malitia, ut malitia
et hinc ad aliud
= hinc ad aliud

et significat notitiam alicuius effectum: de sac
P. salve sospitely ego. in quibus dicitur quod totus est illa regalis
minor.

III. Omne bonum est in communi cativum

i Formaliter quod suam essentiam largitur
z effectivè quod: ~~metaphorico numero~~ dicitur fari
impertit. Finaliter quod: ~~metaphorico~~ quod dicitur
tracta sui bonitate allectat appetitum.

Malum, quod dicitur quod totum plex sit,
facile est conytere: totum plex n. malum
est, quod totum plex bonum.

De hac malitia morali quod plendi fuit
vint & huius: de naturali seu monstro
sitate Physici.

CAPIT. IX.
De affectionum conjunctionibus PRIMA
ACTV POTENTIA
Primum quidem et potentia

Potentia primum differit a potestate: illa
vni agendi: hoc v. vni d. auctoritatem notat
z a potentia ea, quod est conjuncta cum actu, nam
quod huius potentia appellatur, illa involvit privati
onem aliquam, hinc vni dicere huius
homo dum est, et pot; non item: homo dum
est in potentia.

Potentia d. huiusmodi: potentia metaphysica.
Fungatur de potestate subilland: huiusmodi, sed
n. de potentia. b. t. vni.

Log: d. iustitiam n. repugnat quod: si f. d. iustitiam
d. t. g. ex lapide. f. d. huiusmodi. huiusmodi.
z Log: d. obit. z repugnat huiusmodi.
v. Logia. g. mil. alibi nisi quod n. f.
abf. d. huiusmodi.

Potentia i. v. Logica est v. objectiva v. l.
Physica. illa non repugnantiam notat
hac proclivitate. quaedam in re

C. X. iustitiam

istentem: zom illam possibile est, quo posito
 abnodi seqt, ut si quis dicat, possibile e
 impatore mendicare: in media syeme cum
 omni tru finmen emitti. Quon possibile q posito
 aliqd abnodi e contradictoria
 sac propositio logica, qa mentis e sm, ni
 ta non exhibet, est v. utilis Polis ach
 nam rerum intimis perscrutandam q
 casilio d'gnisq' fitti casus fingit nunguam
 biles. Exemphis v. istam polentiam logica
 planabimus.

Quarid. An possibile sil I Deum sibi
 mortem qscire. II An unum corpus ee
 soil in multis locis? Prius negat Thomius
 .z. sist: aual: c. 7. verba. tritela videt in Corp
 Mart: p. 146. postrius negat Calvinus. l. 4i. in lit.
 B. sol: c. 13. d. 24.

Ad 1. Deum qscire sibi mortem e impossibile,
 nia involvit dicitio usm: Deus p n pt n n. De
 coi fuisse s'us struim d' necessarium. E
 modum E us struim d' necessarium, sui quod
 em Eus, q' semp e ussi i, pt n n.

Ad 2. E Deus n e d' potius imo impotentior
 vis, si n. manij sibi volutaj i'f'ro pt. 2.
 tura d' efficacione q' obando, q' nos s'ucum
 cogitando, in xla eps: 3. 20. Nos q' h'ra n
 poss, qd' Deus soil, ad q' h'ra soil.

Ad 3. Deus e omnipotens n q' habet omnem
 potentiam et passivam: hoc n. sil' aliud q'
 in dajcau n' forte sup'f'itio usm et a Bm' Borffig
 in Synago ga Andajca d' saluand' scribit:
 Rabiu' n'ra st' q' h'nd mit d' fructus q' h'ra

delecta: de
 t' illa uig
 cetero
 adten largit
 d' d' d' d'
 ia p' d' d'
 appetitum.
 plex sit
 d' d' d' d'
 q' p' d' d'
 su n' d' d'
 PRIMIA
 NTIA
 POTENTIA
 a pot' d' d'
 d' d' d' d'
 e cam ad d'
 n' d' d' d'
 d' d' d' d'
 tem: bono d'
 obiectiv
 d' d' d' d'
 d' d' d' d'

quem seqt Corin. Mart. Met: p: 142. hanc
 potentiam et ad partem restimo mit d' dicit
 ferrum sorolocy se habere in potentia
 obedientiali: q'ia potentia ad artem d'
 plauē naturaliter naale n. sic non opponit
 libero ut artificiali, sed supernat' rali:
 alias potentia ad calefactionem et fieri
 obedientialis, quia hoc ei e violenta et extrin
 seca. Non obstat oppositum qd. inpprari d' ferrum obd' r'
 p. Si ex aris firmitate p' d' r' arg' h, tunc illa aris
 potentia, q' soo usque cogit in carverem d' cum
 ex ligno fit Mercurius, t' obd' r' d' s' p' uat' r' d' y.
 dicit q' aliqd obd' r' d' p' s' i' u' qd. arbit' r' d' u' s' u' b' d'
 h' d' d' u' t' u' i' n' c' a' r' e' r' e' m' d' u' i' u' e' x' l' i' g' n' o' f' i' t' M' e' r' c' u' r' i' u' s' .
 2. Negativi, q' u' i' s' i' u' d' i' s' p' o' s' i' t' o' b' t' e' r' e' .

Hic gemm daly occasio q' serendi q' Miraculi
 quorum potentia ad ee sola est obedientialis.
 Ante ora distinguendum est miraculau a
 mi zo: omne n. miraculum mirum est
 non vice versa.

Ad miraculum proprie dictum q' d'
 requirit. I. Ut fiat supra naam i' r' a' o' e'
 agenti, ut agens non sit naturalis, quod non
 ab agente alio naturali applicati naturalia
 utriusque passivis potest progredi, id non
 miraculosum est, t' p' mirum sape
 videat, cum obrem miraculi q' excedenda
 non sunt d' a' q' u' a' t' u' s' d' a' q' u' a' t' u' s' d' i' a' b' o' l' i' c' a'
 q' d' o' i' b' g' n' a' l' i' s' r' a' o' r' e' d' d' e' p' l' . C' u' t' i' n' p' r' i'
 u' i' t' i' v' a' E' c' c' l' i' a' s' u' p' r' a' u' i' t' u' a' n' i' i' n' u' s' u' t' i' , p' r' i' s' i' f' i' c' i'
 t' i' r' u' i' t' m' o' r' t' u' o' s' , q' u' o' m' o' d' o' v' . i' n' i' s' t' o' r' s'

DE MIRACULIS.

Talia opa p'cipui sunt q'
 i nocturno q' a' i' r' e' m' t' r' a' n' s' p' o' r' t' a' t' i' o' , q' r' e' p' l' a' x'
 u' l' p' s' e' u' t' a' s' t' i' c' a' d' e' f' f' e' t' i' c' a' u' l' r' a' l' i' . z. t' r' a' n'
 p' o' s' i' t' i' c' o' m' o' t' i' o' . 3. i' n' a' l' i' q' u' a' m' s' p' r' i' u' i' u'
 u' i' t' e' l' l' o' , q' d' f' i' t' u' l' p' s' u' a' d' u' o' u' l' f' e' b' u' n' d' o'
 d' d' i' p' l' i' c' i' t' e' r' ; u' p' r' i' u' i' o' b' s' e' d' i' a' t' i' o' z' u' m' o' r' t' u' o' s' u' o'
 f' a' l' s' u' m' o' b' f' u' s' t' r' u' e' n' d' o' . q. F' u' e' r' u' t' d' i' a' b' o' l' i' c' a'
 e. a' u' q' u' o' i' n' u' i' s' i' b' i' l' i' t' u' m' s' t' f' a' c' t' u' s' p' o' s' s' i' t'
 d' p' o' s' s' e' s' u' b' u' i' r' a' s' p' e' , n' a' . s' t' i' n' u' i' s' i' b' i' l' i' t'
 f' i' r' e' s' u' b' n' u' l' l' a' s' p' e' .

spiritum ligando & spiraculo cuius vias obstruendo, uox
quodlibet inordinabile, spiritum & spiritum redolendo
2. Mirabilia uia, q. docet uelgo in clypeo d. Mag
uuali.

2. super naturam debet fieri ratio subjecti ut sit
supra capacitatem subjecti, mortuum uia:
et fieri, aut uia calere uel per uisum

3. Ratione ordinis ut fiat pter ordinem naturae
p. d. Hinc Pauli conuersio fuit miraculosa, uia
Pauli n. n. fuit uel per sacramenta & uerbum, ut

4. Ratione modi ut fiat modo super naturale: tunc
Abieci tunc uia ratio a tunc facta, ratio uia fuit super
naturalis, q. n. uocatus solo uerbo, q. n. t.

11. Ita essentiam miraculi requirit, ut super naturalem
cognoscendi facultatem, adeo ut nos mirum
Si n. admiratio desit, non e miraculum. Mag
mag. August. tract. 29. in Jobau: mirum est
obseruatio murchi, q. saturatio q. n. millium

hominum q. n. panibus, saue in uero mira
quia frequentia & ferendi elevat miraculi speciem

Potentia activa uel e Naturalis in dictione signifi
caoe uel Rationale seu intellectiva. Illa e qua
positi orb: ad agendum requirit, n. pt n. agere n
aliter nisi uno uia agere. E. g. lapis n. pt non
cadere si in il impediat, uia n. n. horum uocari
biffa forte in suum pabulum tanto appetiti, ut si ore ad
nondum requita adit, n. possit contrarium suscipere

Sunt a. ad agendum requita haec sequentia. 1. Ut
agens sit acti. 2. Ut adit sufficiens uia agendi.
3. ut passiuum sit capax & saly ad proximitatem
per contactum seu corporalem seu uia uia
4. Ut medium sit expeditum, ne qd in pediat.

S. N. 111.

Ne subjectum sit in termino ad quem. 6.
pasm agenti sit dissimile. Vide sis enucle
tionem requitorum ap se deblerum. c. 3. top.
m. 36. Et nota cordis rpuu. vid. suazeb
isp. ib. f. 7. n. 24.

Potentia passiva e' vel naturalis vel violenta vel
neutra.
Naturalis e' ad actum debitum sibi q' n' ten
seem, ut ligni potentia ad calefacendum.

Violenta ad excipiendum actum ab extem
seco cum aliqua repugnantia seu resistetia.

Neutra q' neq' inclinatur ad actum neq' ab eo
abhorret. Talis est in elemento ignis
si moveretur motu coeli, talis et e' in corpore
resurgendo sua aq'.

tali e' lapis ustio sup' solum.

Repugnantia? ul' sup' aq' ul' sup' aq'.

Quis repugnantia non eripit ei, cui repugnat.
In dat' potentia violente.
p. Arriana illud verum e' in suum p'posito, in di
viso fallit.

Potentia passiva dicitur ad unum actum vel
potentia q' dictionis.

Posterior e' pars mag' in mundo sublimari
na qua perinde ut in Platonis familia q' cor
dia discors plurimum prodeit ad mundi sa
lutem. Prior in mundo coelesti q' tenet
formam, lege suam.

AXIOMATA de potentia sunt.

Omnis potentia deductio in actum. l. d. Met.
c. q. 18. Verum hoc dicitur de potentia naturali, non de
salua et reali. Quibus verum e' de potentia q' dicitur
actum primum, si alijs finis sit in actu, cur po
tentia in actum dicitur habet. l. 2. Gysic. g. c. g.

si ad intellectum mundi fuerit aqua superatorem terram
2. A posse ad esse V. C. negativè non affirmativè
Aludra disp: i t celo f. i. d. 7. talis quæ potentia n
sui actus eam, sed gatio sui qua non: hie n. ealy
falsa e: Pl. fixi. 3.

3. Posse & esse in elementis non differant. l. 3. d. 3.
c. 4. l. 32. Adeo quia nos in deo vocamus
potentiam activam, ea e ipse ulting d purus
nus actus. Indices ab eterno deus potuit
quæ creat, ab eterno. & fuit actus. Lo posse d
differunt, ut eterno deo differunt in in actibus subiectis
quam posse mundum creare in deo e: acti creati
creatura. DE ACTU.

Formatio notandum e aliud esse acti aliud esse ad
nam materia prima acti est, sed n acti: nihil
v. e aliud actus, q qui dat esse rei. qd e vl
entitativus, vl formalis.

Illa oppositio potentia Logica, si Physica.
ille nihil aliud e, q existentia rei, q res pur
possibilis ducit in actum. Hinc actum dicitur
entia dicitur, q eum in mundo existunt ne
qdem ma excepta, q qdem pura potentia
appellat non Logica, sed Physica, mo ultra

formam divinitus esse hoc ma prima.
Nec obstat Zabarulle instantia: dicit id quod e, per
formam dicitur, q quæ sic arylor. omni est: per
suam formam. Ipse forma e. & forma e p formam
e sic dabitur progressus in infinitum.

Actus formalis ipsa forma e t q se q. c.
2. Actus vl esse purus vl impurus.
Purus, qui nihil oio e potentia passiva vl dicitur
Impurus

Impurus, qui si potentiam passivam, vel cor-
ruptivam, vel perfectivam.

Actus vel est primus vel secundus.

Primus est deus forma tam substantialis, quam
accidentalis prout fundens ab operatione.

in folio 49
et in 49
passivam

Non enim solum actus est intellectus seu actus
primus, sed est etiam scientia sibi
addita. h. 2. d. Aug. c. 1.

Actus secundus est ipsa operatio. dicitur ampliationem
et priorum formalium substantialium. et actus, id est prior
primus. et contemplatio est genus prior forme, et
sunt termini per seam potentiam, et in prior forma
substantialem a qua sequitur.

Actio et actu unum est per seipsum.

Actus est prior potentia. Non enim tempore actus
sua sui. et metaphysici idem statuunt, sed deinde
et doctrina. de deinde logy. h. 2. d. 1. c. 10.

et limitat solum ad res bonas. Nam alii sunt actus
et actus boni et malorum, et potest fieri, ita actus prior
et quidem, et potest fieri. et doctrina est cognitio
aut intelligendum et canonem Logicorum, et potest
tamen deinde ad se per seipsum advenit.

Nam obiectum, et tempore et una priorum a deo. quia
priorum actus et in rebus et actus, et tempore sunt
priorum: quia in gallica prior fuerit ovo: quia 3. a. quia
fuerit in moralibus prior et virtutis habitus. h. 2.

Et: c. 1.
Lo 1. Considerando absolute actum et priorum poten-
tia et sua potentia, nullus actus est prior, deus enim
nullam habet potentiam ad actum idem ab actu
non fuit sui et per seipsum potentia: in ipso rebus, et

acti alig: non futurum potentia fuit prior.
 Ad 2. Gallina & prior ovo sed ovum n. & potentia ad
 gallinam materiam, sed ad pulchrum unumquodque dicitur
 Ad 3. actus & prior potentia, sed n. sua: nam actus
 virtutis antecedens similis actus n. respectu virtutis
 producta, sed resp: voluntatis actum scientie.

CAPITULUM X.
DE PRINCIPIO & PRINCIPATO. Item
CAUSA & CAUSATO.

Definitio, quod sit id, quod altero. qm modo prius e.
 i. alius e. p. ssendi, unde res est.
 Dicitur
 Cognoscitur, unde alius solus
 cognoscitur.
 z aliud e. causa, unde alius e. p. vram
 causale tenet.
 Non equali, unde alius e. extra
 mixtum calorem.

Latius qdem e. principium ea inde patet qd
 aurea e. principium speciei n. in causa.
 Privatio principium transmutatio est, non
 item causa.
 Principium e. qd quid altero qm modo
 prius est. Atqui.

Principium de se igitur, ad quod aliud quicquid
 p. ssendi tenet. Et eorum prius ipi eas
 ut dicitur ad causam, ut sic alig prius
 ipi eas sit. in ista p. ssendi tenet
 dependetia.

Tempore nam prius ordine, sic d. honore,
 Causa causato, ut esse prior.

In quo distinctio quo potissimum notanda est.
 i. differentia in prioritate temporis. Ita
 Nam multa pnt esse tempora simul, qm
 in unum alteram nam prius. Ita
 sol. lumine aia visibilitate, ignis caliditate
 genus spec. prius est tempore. In hac omnia
 sunt simul, quia quo tempore grate unum
 eodem & alterum. Hinc philosophi in
 quovis momento temporis plura momenta
 sua collocare.

Nam q. unumquodque tempore alig sit locus
 vel sit in corpore sit corpus, sit in corpore
 sit corpus.

2. plerumq. prioritate dicitur fieri in
 e. d. priori. i. ubi overlet, conseq. cum pm
 dicere. Sol e. & dies e. Ita dies & sol est.

cum non retrocedat consequentia ut 500
causal e: non vice versa, acal e.

Sono e

complexiu
in complexu
Logici.

Principium
est

In fieri et principium transuentionis
primitio.

tracto et, et principia compositiois, et
p. h. u.

Axioma.

Omne principium e prius principio
alioq. latten modo. At in alioq. christiano
Matthias dicit Petrus factus e principium filij
magis tu e priorum filio, n. q. t. prior e una ad
tempore, n. Filius Petri coram, sed ordinat: sicut
et in eadem classe suo sunt equalis etate, in h. ordi
ne prius n. p. b. b. q. prius sicut

Causa e principium q. influunt in cauz.
ita ut sic ab ea pendeat. Influere e dare
et alieu ul suum ul similem.

Causalitas n. e 1. Potentia, causandi, q. ca. in
potentia non est ca. sicut nec semen bono
est. Causa e. q. influunt actu, n. q. influere pl.
Non est 2. effectus causa, quia prior e ca.
sicut albedo, prior e albo. Sed e 3. ratio
formalis seu differentia centralis propriissima
per quam ca. causa q. sicut albedo albi
rationalitas hominis differentia est.

Divisio in IV. casuum gra q. Senecam
perspicue tradit a Corn. Mart. in Mel. p.
188. et seqq.

omni modo transu. in Syllogismo i
principium cognoscitur in complexu e
complexu i. m. g. r. a. p. o. s. i. t. i. o. n. e.
lignaturu i. principium h. o. m. i. n. i. u. m.
n. a. u. i. f. a. c. t. o. n. e. p. a. d. a. u. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.
n. a. u. i. f. a. c. t. o. n. e. p. a. d. a. u. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.
i. n. g. r. a. s. n. o. n. a. u. i. f. a. c. t. o. n. e. p. a. d. a. u. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.

Quod magis e ordinis prius, id e g. h. i. g. g. u. t.
p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. At p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. r. o. n. i. t. a. t. e. s. s. e. s.
o. r. d. i. n. e. p. r. i. o. r. e. q. g. h. i. g. g. u. t. p. r. i. o. r.

Et ad maiorem uigando nam in
arboru prior ordinis e radix: et h. t. r. o. n. i. t. a. t. e.
c. i. t. a. t. i. o. n. e. r. a. u. t. i. q. o. r. d. i. n. e. c. a. r. t. i. n. e. s.
g. h. i. g. g. u. t. s. u. t. u. r. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m.

Metaphis tractat et est generale
p. h. h. p. r. o. r. i. s. s. o. l. u. m. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e.
g. r. a. u.

obj: Seneca.

Omni id, nisi q. effectus, fieri n. p. t. i. s. caa:
At sicut tempore loco et quietu milley
effectus, fieri p. t.
I. tempus, locu, quietu, sicut cad. L. C.
pluribus dicit q. q. caa. m. i. n. i. m. a. u. d. i. t.
At sicut n. e. i. p. t. I. n. n. e. t. u. s. i. t. caa
sufficienti, in q. n. i. n. d. u. m. i. s. z. e. l. i. g.
v. s. o. n. t. u. l. t. i. q. u. i. p. a. r. t. a. l. e. s. q. u. i. c. a. d. a. i. d.
g. o. t. i. o. n. e. u. i. r. a. d.
Et uigando uigando: nam suis
p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. u. i. g. f. o. r. m. a. t. e. p. l. y. d. u. r. i.

Actus ubi formae, et in privatis in se ca. 2. ad
 causam. Et utrum (ser tempus, longi
 motu) possit causam dici. Motus quoniam ca. in
 et influxus ipsius. Sei causalitatis efficientis: causalitatis
 a. in se ipsa ca. loci a. et tempus similitudine
 ca. non sunt, quia nullam dependuntiam et
 et affluunt ab: in realitatis influxu in se.
 Non igitur licet ca. dicenda in id, suis quoque
 fieri in se, sed unquam in, et ad ad ydionem
 et in influxum suum probat.

Differentia ex IV & positionibus ca. notis ob
 characteris illius est, ita in opposito et
 significat efficientem: ex materialem.
 PER Formalem. PROPTER quid
 Finalem.

Axiomata et ca. gratia explicita sunt
 tum in can: Log: syll. 6. tum in Deq. p. 141.
 Illud v. axioma, in legare (causa ca. et
 ca. cau. sale) nullum est ino falsum: exenta
 D. Dietericus. l. i. daled. c. q. proponit tale
 axioma: in ca. datur. tu. Et est causa tu.
 Atq. v. ca. remota agrosi solium ca. s. Nam ax.
 non influit in usum ut ab eo ponit sed
 sunt eo generata pl.

Dices: Deum inchoat ca. nostram actionem, quia eo
 luateli in ca. D. Non inchoat nostram actionem, ca. s.
 et voluntati ca. s. Nos licet in speciebus huius dicitur quod
 sit ordo arbitrius, a ca. s. facimus intentionem
 in ea oia, q. et ca. s. dicitur soluit, sunt tri. dicitur
 tiora, q. glorio et fides et religio. sicut et
 v. s.

Quaestio.

An deus sit immediata et proxima ca. nostrarum actionum
 Affirmat: et in primis loci D. Pauli, q. dicitur quod affirmare
 in solo solo mutabilis est, nisi act: sicut in solo dicitur
 non xiv. c. dicitur, xiv. l. bonar.
 Objectio. Si deus sit proxima ca. nostrarum actionum et proxima
 et immediata, ergo illius est causam et peccati.
 Ad probationem et affirmat. q. et proxima.
 In dicendo commotionem. Dicitur in in a. actio, sed
 et actio et q. sicut actionis. Hinc et a. Rosanna pro
 volens omni in optimo. s. p. p. 1. 3. v. et. et sicut in
 et actum aliquem, sed et privationem actus, sic in
 in q. et ante de. q. et in axioma. Hinc et q. sicut
 et q. et legi dicitur in in in, illud in a. actio, sed pro
 actum in privatio. At q. peccati et legi dicitur in in in
 q. in a. actio. Dices. Offere sic distinctionem
 illam, q. peccati a. bonis distinguitur in originale
 factum.

ad unam eandem actionem pot. dua
causae principales concurrunt, sed subordi-
nata non coordinata: sic dicitur in 5° q. 64
concurrunt tamen ad principalem subordi-
nata.

Definitio causa efficiens naturalis est
Nam causa efficiens naturalis agit iudiciali-
ter in facultate: est liberam arbitrii
nihil aliud quam potentia naturalis
Causa itaque naturalis est, quae positis omnibus ad
agendum requisitis, non potest non agere, nec
nisi uniformiter agere.

III Notandum est, quod aliter causam per accidens
Ramus aliter Aristotelici definiunt, quae
dissimilitudo definitionum, multas saepe glan-
ones in Academia movit.

Ramus I. in dial. c. 8. causa per accidens definitur
externa facultate aliqua efficiet, vel c. 7. p. 6
quod aliena facultate aliqua efficiet. Secundum

Philonem v. causa per accidens aliter definitur
ex parte causa, aliter ex parte effectus.

I Ex parte causa, causa per accidens, cui effectus
abscribitur, ideo solam, quod cum vera causa
sit conjuncta. e. g. polydety de ca. statuaria

per accidens quia, quod polydety non fecit
statuam, sed quae statuaria, de ca. ca.

quae Polydety istam artem possidet.
Musicius de scripsisse carmen in festo de
v. fo. non composito.

II Ex parte effectus, causa per accidens hinc
faciam. I. quod influet in effectum, sed
propter intentionem facit: e. g. fisor liquor

si sublati curri statum a feryo tedit is
ca. curri + alary effect. de ca. f. au
dicitur, quae inopinatio fuit.

2. l. u.

cuius vel intendit vel providet effectum, sed
 non influit ei in effectus ascribitur, quia quicquid
 cum illius causa vero effecto. e.g. q. appud
 philosophum, ut in unum intrat, illa videtur in parte illius
 ad rationem laicam, in ab ipso sed solo se habet.
 hac conjunctio effectus fortuiti cum vero effecto
 est vel necessaria vel contingens vel eadem
 affirmationem. *Somnium: Dicitur: Hecundum*
bel. vis. tract. 2. c. 2. p. 6.

cuius nec intendit nec producit effectum. e.g.
 cuius habitum vel colorem, in quo lapis est positus,
 suo lapide ibi in loco movetur, illi v. lapis
 videtur. Sed hinc affertur, lapis autem
 videtur eam per accidens, quam uti fuerit
 in futurum providit.

ergo inquit, hinc ratio ergo dicitur eam per accidens
 haberi, quod unum quidem fortassis in Ethiopia.
 Sed idem ad eam per accidens semper videtur,
 conjunctio est effectus vel providentia vel effectus.
 causa per accidens subordinata, vulgo in
 fortunam et casum: illa est in eventibus
 non rationalibus. hinc in eventibus non
 rationalibus. de hac in divisione latius
 loquitur Philosophus ad l. 2. q. 1.

hinc demum positum intelligitur. An
 utriusque possit dicitur esse causam
 peccati.

De 2. secundum Ramonem definitionem in se
 hinc hinc hinc falsa, sed et blasphemica
 expliciter: quia dicitur sic deus in alia parte
 singulari. et quia aliqua virtus ad hoc dicitur
 hinc ab alio id facit.
 Secundum hinc affirmari uti solent dicitur

aliud quod materia est in potentia, hincque ad
inter potentiam adiectam, quod est ad potentiam actus, et in
potentiam passivam, quod est ad potentiam ad passivum, et sic
primordium: et dicitur inter potentiam obiectivam, quod
est ad potentiam existendi, quod est ad potentiam ad
in potentia sic passiva, quod est ad potentiam ad
quodam formam.

Et ad 2. Materiam non simpliciter, sed quod hincque ad
sicut adiectum, et solum solum solum, et sic adiectum, et sic
solum in se causa, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Et ad 3. Materiam non simpliciter non est, alia non
solum in se causa, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
quod simpliciter, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
appellatur, sicut adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

simpliciter (non in se causa, sed) simpliciter, et sic adiectum, et sic
ita ut quodammodo, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
intelligendum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Et simpliciter, sicut forma, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
alia simpliciter, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Item ad 3. Materiam esse non est, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
esse potentiam potentiam, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
in totum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Et ad 4. Distinguitur inter adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
loquendum simpliciter, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
etiam esse simpliciter, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

et ca. alia adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
quo aliquid a priori, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
quod materia

... sua natura talis videtur. Et saltum ex eo
 ... intrinsecus sua generat, et suo modo fit.
 forma prioris et formate se: ordinis aut temporis
 sunt simul. Obj: dicitur ea nobilior et effectiva.
 forma est nobilior effectiva. Et est ea. Minorque
 est: qui format, et compositum simpliciter unum
 substantivum forma est aliud simpliciter, ut patet
 in ratione ungue. Et ad majorem. et unguendo.
 aut unam. et est. Et in est simpliciter. intelligi
 quod est in se proportio et causa effectiva.
 et est. Quod est in se nobiliora generata se:
 fieri potest: et in compositum nobiliora
 et separatum simpliciter.
 forma est formalis compositi. Obj:
 forma est ea compositi. Et dicitur forma ipsius.
 abstrahendum. Et unguendo. Formam infor
 mando generata simpliciter informari. Nam in pri
 mo forma est aliter informata generata, et
 unguendo unam. Et tunc illa sic unam generat
 in compositum. Alio informata complexa et
 simpliciter. et est ad unam simpliciter et
 ad unam et talis vel talis. et unam unam
 informari forma est, et forma unam et unam
 unam, ut se sit unam, sed unam si talis vel talis,
 unam sit talis vel talis, tunc vel facta super
 illius. Dicitur substantivum simpliciter et
 unam in quod informari est, et tribuit et
 simpliciter: ita informari est forma generata.
 Animam rationalem non dependet a matre in
 fieri nec per traducem propagari, ita patet:
 ita talis et traducem propagari, tunc generari vel
 patris tunc vel a matre tunc vel ab intrinsecis. et unam a patre
 unam a matre tunc. et ab intrinsecis. et unam: si ab

Sequitur ordine tertium eorum generum: una est in generabilis.
FORMA, quae alias est natura de sententia naturalium
et inchoata.

Existere formam in rerum natura sic ostenditur: a
ratione. Generatio autem producit materiam ad
naturam: non illam quae est ingenerabilis. Quae
Cur ignis calefacit in aqua? causa sane
est natura, nam cur hoc et illud calefacit in aqua?
est calor sufficiens, quia rursus generatio, unde calor
ignis? quicquid eorum, tandem cogitur fieri
transi non videas formam aliquam sub
naturalem. Quae forma dicitur generabilis.

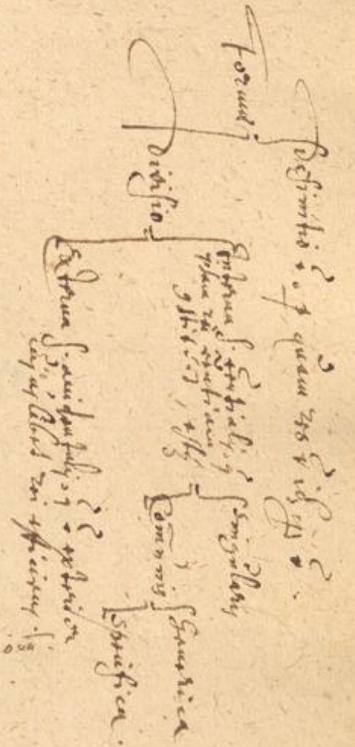
Divisiones forma est dicitur rursus petens,
si formam exemplarem sive ideam rei faci
da est assistentem rectissime refert ad eam
efficientem.

Axiomata et admissa uno repudialo,
qui dat formam, dat et consequentia formam.
quod ex falsa hypothesis fluxit, ex physica
tam se: quorundam sententia, qui motum
radium et levium progenitoribus adscribere
et ipsum et a falsitate se fieri non
nam proprietatis sine dubio eam produ
et ipsa forma generata, quod patet ex
productione frigoris in aquas, remota a
causa, quia non resultat, hoc ipso non est causa.

Forma est causa est, suammet entitatem
arguit toti opposito, illud dat esse, distinguere
operari.

aliqui sicut abeamus discutienda venit nobis

Natura inter alia quae forma, sed hoc
differens: forma est respectu ad suam mate
riam: una ad suam operationem.
ita in forma respectu corporis, una v.
tunc operationum, quae sunt.

Nota videtur hic potius ipsum effectum
causam formalem, quae est causa
tantum illud v. cap. unum, quae formam
sicut effectum, quod statim et unum factum

controversia de aiarum bestialium mortalitate
quam uerper in eod. Carissimi Philosophi
Iohannes Lippius in metaph. sua maior
cujus hae fuit sententia:

in 2. q. 1. op. 1.
Mortua bestia perire eam aiam in cor
ruptam usq. ad finem extrinseci iudicij.

Nos primum demonstramus S. Syllog.
Cuiusd. prius i potentia uiaa + obiecti. z. e.
ius inq. platum, id n. pl. aliud p. 30. subst.
sunt sua eua eua.

Sed aia bestialy etc. 3.

Majori 3. uisum suu probet, qu i uiaa
sua q. uiaa Philosophorum q. h. uiaa
nihil + aliud, q. i uiaa dependet n. u.
fieri Popari. Iste aia uostre n. te uiaa
+ uiaa sua q. licet p. uiaa i uiaa in
fieri n. non p. uiaa n. u. Popari.

*q. 1. q. 1. ad
q. 1. q. 1.*
Alteru membrum supra demonstrat uiaa +
incompleto. cum agerunt.

Minor probat i ex uiaa illo d. uiaa ad
corpus i uiaa fuga uiaa n. uiaa
ad uiaa abhorrens uiaa bestia i uiaa. n.
solum aia g. uiaa. z. 1. lib. 11. uiaa. c.
3. 4. 16. ubi sane d. uiaa uiaa uiaa uiaa
uiaa. uiaa uiaa i uiaa uiaa uiaa uiaa
absoluta uiaa uiaa uiaa uiaa uiaa uiaa
sua uiaa uiaa uiaa uiaa uiaa uiaa.

(Mare.) Anima Adami n. pependit i
materia n. fieri, fuit n. inspirata i d. o.
Sap. n. m. e. n. bonus. Philosophus d. i.
putat in somno. poeta Gauri uiaa uiaa uiaa
e, quod aia uiaa uiaa uiaa uiaa uiaa.

Ni sil. etc.

Definitio rationis: scilicet in se completa, non in se
 habitus ex nihilo & creatio: quod est unitas
 habitus ex nihilo. &
 Aliter p. se n. nulla spiritualia, sed ita
 definitio: scilicet: creatio & habitus unitas ex
 nihilo sicut dependens a deo.

De unitate habitus ex. subiecti
 unitas unitatis in subiecto.

unitas appropinquat unitati
 unitatis in nullo subiecto

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Finis terminatio est ad motum.
 Appetitus vel desiderium vel placitum: illi est qui
 nomen habet; sic & desiderium est, quod est
 bonum, & hoc appetitus dicitur desiderium, sicut
 bonum.

Finis est ut in se completa, sicut dicitur deo in se completa
 in gloriam dei, & finis in bonum est, sicut in se completa
 in dei gloriam, & maximum in se completa, sicut
 in illius & quantum bonum, sicut in se completa.

Ad rationem de primo eodem modo probari potest
 quod unitas foras sicut substantia, quia unitas
 hoc est unitas, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

Unitas: & unitas potest ex nihilo dependere

De negatione Cause: quia unitas & alia unitas
 quod est unitas, sicut in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

Unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

Unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

Unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

Unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

Unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa
 unitas in se completa, quod est unitas, sicut in se completa

essentiales e necessaria. Et q Meta physica
m eundo, ration quam qd eus necessari
id, quod n p non ee, quale quidem solus
e deus.

I Necessitas physica, nihil aliud e q fatum
non illud calidum e storicum, quia
liberas et actiones necessitate implicat
modo, sed a q Christiana religio non
absorret. Est illud ut eod d fca
tia.

Fatum cau sale definitu eorum necesse
agentium e a se magis dependentis
quodam continua species, cui u qua
dam similitudinem se presentare hca
in sorology tropis ulij. Cognoscit
v. caa necessario agens, si s. agat
maximum suaram virum. Et si
intendat s semper faciat optimum in
sua spee, qua utrag proprietat
in dno non cadat, seqq rerum
id ee, quod Melaeuslon q storicos
scribit: Non deus e Numen fati
carere clausum.

Fatum pscientia e, a q effecty seu res
futuras denominat, necessaria ac infal
libiles, ideo qa ab infallibili dno p
entia fuit praesisa, et fiansi in se
cau sui proxims generata pinger
sil, et et fortuita, qua quidem
omnia, q fuerit in nullo fato
pscientia d d fieri dicunt.

Sed hui

Dico q. Plura uno danty in creatura natura in
dependuntia ac altera.

Ry n. v. c. plura danty independuntia. sed n. plura
alia independuntia. sicut plura danty in creatura
ta q. n. siml, unum tu solum q. n. in creat.

Necessitas Metaphysica seu eendi ul. e
dependens, qua ens n. pl. n. ee, eius modi
necessarium ens solus d. g. e. z. dependens, q.
s. creatum per naturam suam n. pl. n. ee,
e. non pl. corrumpti, pl. tn. potentia abso
la depom a sua entitate, iusq. modi
lia siml. naa prima coelnm. Angeli,
de bonu. Deinde necessitas sec
e. consequenti ul. greguentia explicata
colleg. v. h. c. polit. disp. z. p. 22.

si veritas est ad necessitatem in N. V. C.
sicut veritas est, aut mundum q. d. s. h. v. c.
e. tunc, licet tam n. existeret.

tertio Necessitas ul. e. man. ul. firmis. vide
syll. d. c. au.

Necessitas ul. absoluta e. ul. ex hypothesi:
la cum quid ex naa sua ul. caa. necessario
ingente necessarium ee perhibelo: hae qn:
om conditione rei alicui greguenti
tribuit necessitas. e. g. si Baptisma abis
bis, non unquam tibi vid. ruy, rit. tn. uny
ari, si agtando p. d. f. v. l. y. Hac posteriore
receptione dixit. h. l. s. n. r. p. s. r. u. e. s. b.
numquodq. chim e. id e. posito quod fit
necesse e. ee, t. q. effato vid. prolixam
reprobationem q. Mendosam. disp. 20.
cia s. q. d. ig. et seq.

Dico q. ab altero n. n. pl. n. si, n. a. p. t. ante,
qa si n. sol. alicui. p. d. v. r. y. s. q. uod
n. si, p. t. p. r. i. e. - Prodeceat q. ul. a. f. o. d.
ab alio: n. a. f. e. q. a. sol. d. n. sol. sol. q. a.
ca. sol. n. sol. q. a. d. r. u. u. p. d. u. c. u. d. i. y.
Non a. p. t. post. q. a. si d. r. u. d. r. e. l. corrupe
z. y. e. i. d. r. o. q. ul. a. f. o. ul. ab alio: n. a. f. e. q. a.
u. h. l. s. u. i. p. s. i. m. d. i. s. t. i. n. i. t. i. u. l. y. s. i. d. e. y.
mearit. Corruptio n. provenit
a. u. a. p. r. i. m. a. s. u. d. a. p. r. i. m. a. t. i. b.
q. u. e. l. i. t. a. t. i. b. : o. y. n. c. o. r. r. u. p. t. i. o.
s. i. l. q. p. r. e. u. e. n. i. t. i. o. i. n. v. o. l. u. n. t. a. t. i.
t. u. r. i. s. a. y. u. n. t. i. b. y. Non ab alio, q. a.

contingentia in actu exercito. b. e. res g. m.
nentes non subsunt scientia, ipsam a.
contingentiam formaliter d. m. actu

Quorum y. n. i. v. r. t. a. s. i. p. s. i. t. u. s. . . .
u. n. e. r. e. p. t. i. o. n. e. . . .
I. n. t. e. n. t. i. o. n. e. . . .

3. p. 20 +

unt
09

Abstrahendum est a coelo sui coelo viros deorsum
in eodem fieri mutabilitate, unum; dicitur n. signato consistat Metaphysicus. Et de
mutatio, alteratio, corruptio fit a qualitate, et vel Metaphysica, qua involvit imperi
in eodem, talis a. in coelo n. dicitur, hinc onem potentialitatem ac mutabilitate

Bertholius ait in coelo si quatuor p[ar]tes q[ui] a ead[em] physicis agens impeditur p[er]
divos n. corruptivas, q[ui] a abstrahendum, quod ut contingens Magnum et serenum,
gratias p[ro]p[ri]as corripitur. ut contingens Magnum et serenum,
hinc se debili substantia falsa formae, octobrem pluvium. Vel moralis, q[ui] m[er]it
se mutatio expellere, cum hoc fit a q[ui]libet
by n. a fortius. dicitur n. agit obliquitate, aliud, q[ui] agendi libertas et a morale
sua libertas, involvit a. in potentiam, quia
philosopho consistat.

Antiquitas vel opposita univ[er]sali dividit Artes contingentiae in tres se
vel in mutabilitate, priori modo q[ui]bus gradus seu species: Nam contingentia vel sua
idem, q[ui] libertas: dicitur modo dicitur
et q[ui]bus agit; sed n. posteriori modo.

- 1 ea, quae plerumq[ue] fit in diebus, et
tribus existit in tempore.
- 2 ea, q[ui] ratio, ut hominum n. in ipso, et in
n. barbarum.
- 3 a quoslibet exorta, q[ui] nec ratio
nec plerumq[ue], sed aequaliter evenit
ut homo ambulare p[er] d. q[ui]bus
liber.

DE PERMANENTE ET SUCCESSIVO

Dicitur vel late permanere, quicquid dicitur durare
vel fructu quod si partes omnes sui in
quavis momento succedat in q[ui]bus, quod
quod in se, s. e. quod partim abicit partim
e, partium erit, nec sicut certam quavis
modo momento et totum. Nam erit
unus, et si semper crescat, n. in fine et
successiva, quia quovis momento sua
Teniam

quod n. se g[er]it in
dicitur n. permanens.
Ally dicitur n. se g[er]it in
dicitur n. permanens
quod n. permanens tan
dicitur n. permanens

certiam sed totam, et non totam quantita
em; exempla entis successivi sunt dia
tempora et motus accidentales.

est v. successio et i. Intrinsicca in ipsa entia
et extrinsecca et imaginaria in relatione
et tempore extra se. e.g. quod tempore laboris
et somni quod labor et somnus et sic de aliis.
Successio et est privativa inter et et
non et, sicut generalis succedit corrupti
viti: vel positiva, eaq. vel discreta inter
alia totalia, ut successio somni in officio
Angelorum in suis m. hauris: orationis
et facilius quantitati: et continua
ualis et in hora, die et anno. Postrema
ola est, q. anti hoc in capi opposit.

AD V. XIII.

DE SIGNO ET SIGNATO.

Signum dicitur ab Augustino, id est, quod pro
rebus cognoscendis (sua significatione sua intellectu
et) aliqd representat, signat et aliqd dicitur.

Signum i. vel est proprium, adeoq. cum
signato convertibile: gratia est, ^{si unquam} ^{si unquam} ^{si unquam}
pior, ut peperit. et concubuit eum viro
et nisi virga, si: nisi obstat et unquam
Cui: l. r. et p. vult: et communis
adeoq. verisimile solum, quia a q. d.
ad speciem non licet argumentari
affirmative, gratia est, quod modi signa dicitur
vixota, tale est: et lac se. et virgo
et. et huius coeli fortunatus non est.
et est vera ecclesia.

Signatum est quod facit | sicutum et signatum, ut
et differunt realiter, ut
et in comocia in hinc
et et hauris avla et
sua pro dicitur.

et ubi similia signa.
signum et signatum, sic et sumit
et dicitur mentaliter, sed transien
et taliter.
signum et signatum, et ad p. vult
et ad signatum, et ad p. vult
et ad signatum, et ad p. vult
et ad signatum, et ad p. vult

causa pro huius propositio est tali et.
Concubuit cum viro. et parit. sed iam
propositio falsa est, nisi intelligatur de
concubitu officii.

Signum est supra signum naturale, sed in signum naturale
arbitrio divino. ^{et formulae} ^{et verba} ^{et ab}
et in tam prout ab arbitrio ^{liberum} ^{obligata}

Quia utroque sit signum
natura & arbitraria, ex
arbitrio divino.
Pauca sunt, et duo in rebus
officiat tunc 36. p. d. d. d. d.
Maria, Josueus.

Signum vel est Naturale vel Arbitrarium

Naturale est, e.g. filius patris, fons ignis.
Arbitrarium, ut sicuti vici, laury porta, animal
flavus, iudaei fusi.
Frustra sunt, qui adhibent signum consuetudin
naticam, ut uappau appositam sordidj. Quia
et hoc dicitur, quam signum voluntarium

Voces an naturaliter significant nomen
et in titulo videlicet expedit in resp:
topologica 1.

Signum vel est rememorativum, sicuti.
Sicuti pulchrum signum; vel demonstrativum
presentis; vel prognosticon futuri, ut

Pallida luna pluit, rubicunda stat alba se
renat.

Caruleus solus color, sicuti
Caruleus pluvias denunciat, sicuti

Signum vel est ormale vel instrumentale, illud
est forma sive species aliqua sensibilis
sive intelligibilis, qua apprehensa inco
signatam rem agnoscimus. hoc est
res aliqua, quae cognita prius dicitur in
conventionem alterius, e.g. conceptus
signum formale, sicuti, quia hoc conceptus
facto illico cognoscitur, et equus sicuti specialiter
reflexa cognitionis ipsius conceptus, sicuti
est signum instrumentale, quia signum
cognoscimus, nisi prius in se
cognoscimus, sicuti

Signum vel est Theoricum vel practicum
illud propter significationem nihil efficitur

Scientia (non metaphorica sed) propria:
 am erud. Sicuti visa mutat formam ad
 vulnera Sicuti melius cogitandum. In
 signum mere theoreticum: hoc pter sig-
 nificationem aliquid revera significat, ut
 spaxus signaculum obsignat.

Axiomata.

Omne signum est aliqua similitu-
 dinem signati, vel expressam, et imago,
 pter hoc differt a similitudine, quia
 non ovum ovo simile non tamen est
 imago: vel qualemcumque aliam, ut laurus
 signum Poeta; consemis a lauro
 nam Poeta in fructuum immortalitate
 et a spaxum. etc.

1. Nota propria proprium est, ut I.
 simul sit connotatum. 2. ut sit notior.
 et compellat omni, soli, et semper
 eodem inseparabiliter.

CAPI. XIV.

DE MENSURA ET MENSU- RATO.

Mensura sumitur vel passivè pro ipso,
 mensurato, quod sensu vocat Aristoteles tempus
 mensuram motu, quia a motu mensu-
 ratio, quoniam quiescent, qui motum non
 observat, ut dormiens, is et tempus non
 advertit: vel activè pro eo, quod men-
 surat. Posteriori modo a Metaphy.

Cooper: Job. Dautbad.
 c. 15. p. 318.

sico scilicet considerat, cum definit ab
Aristotele. l. io. Met. c. i. id est. quod res quantitas
cognoscitur: quantitas n. vel nobis, ut
perfectioris. i. e. qua cognoscitur, quanta
res sit, et quomodo sit perfecta.

Mensura est adaequata, vel inimitabilis
senarij: vel inadaequata, et vel repetiti
onis, vel gradus unus totius aequato
ris, si ad unum milliarios, ulna pamm.
360.
et proportionis, quoniam: intellectus maiore
et minore perfectionem entis iudicium
ex maiori vel appropriatione, vel
recessu ad perfectissimum in illo
est ens.

¶ Axiomata sunt.

I. Primum in unoquoque est
mensura reliquorum. i. e. q. in gradibus
colorum albedo est primus color, qui suis
plurimum, et est ab alijs componitur.

Et qui color visus, accedit, et per se
albedini, is potentior iudicatur. Quod
est artium et scientiarum, et a Philo
sophia primum gradum, non in
subiunctiva ac Medicina, ubi
est illa nobilior est.

In quae legum, et lex melior est,
et propius accedit ad primam
namque primam legem.

In universum, quae entia aliqua nobili
tate propius accedunt ad Deum
primum ens illa et vera sunt.

albedo unum huius est artificia,
cum non ea reliqua colorum sponte.
Fluore et potentior rubredine,
qua ad albedinem propius
accedit.

Albani sita ante lapsum
fuisse et a Philo sophia
et a Philo Mari creatura dei.

castauiora, nisi castauiora a vulgo non
tant, et qn: mg. e' castauior pane d
ouled nimis d argento aurum *
vide sic sis illiorem locum Pliny l: 33.

quia aur, e' abruy, s. r.
in corruptibiliy argente
et omny ad aua, s. puzi,
sup'ibiliior auro, atqz
castauior.

Conuincit illi falsitate, q' xpi'ituaul d'ib' ab
p'rium s' impouidum ab soui' auu
opiniout.

Mensura e' quid unum e' indiuisibile,
et ei nihil addi, nihil demi possit. Hinc
conficit q' Bellarm: non dari normam

Mensura e' norma s' Synoni
ua, ad q' uocum e' q' qd
indiuisib' e' totalo.

partialem
An obstat uluam possi m' p'ri' snari.
S' potest, e' liquum n' e' ulua s' x. d.
uiuicua partiu ab ulua abscu'at
uou auipit' uuauebil' ulua, diuisi
uaueat liquam.

Sacra scriptura e' norma tuoz artificioz
Silo, id e' auipit' N. T. n' fuit aucta uocum
ua, q' n' p'ia' fidi' art' uito accep'it
u' N. T. Coen' a. facta itam bapt' s' m' n'
sunt fidi' articuli, sed aliq' circa fidi'.
N' auipit' q' p'ia' libroru' p'iuu'
ta fuit uocua, q' n' p' p'beris, quod
aliq' fidi' articuli sunt auip'.

Mensura e' quid homogeneum
Continet hoc axioma proprietatem, q' n'
inest omni mensura, sed soli ad aqua.

sic d' q' uia p'ia' creatura
sunt n' homogenea illis.

Hactenus pars Metaphys: conuincit.
sequitur. spiritalis.

Pars Metaphysica propria.

CAPIT. 1.
DE DIVISIONE ENTIS IN
X SUMMA GENERA.

Hactenus Ens vniuersum, q' leu'us traay
rendit X summa gra' perspeximus:
seq' ad ipsa summa gra' d' m' q's
eo usq' ut descendamus, quig' abstractio
Metaphysica permittit.